ČÍSLO 4/2020 • ŘÍJEN – LISTOPAD – PROSINEC

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

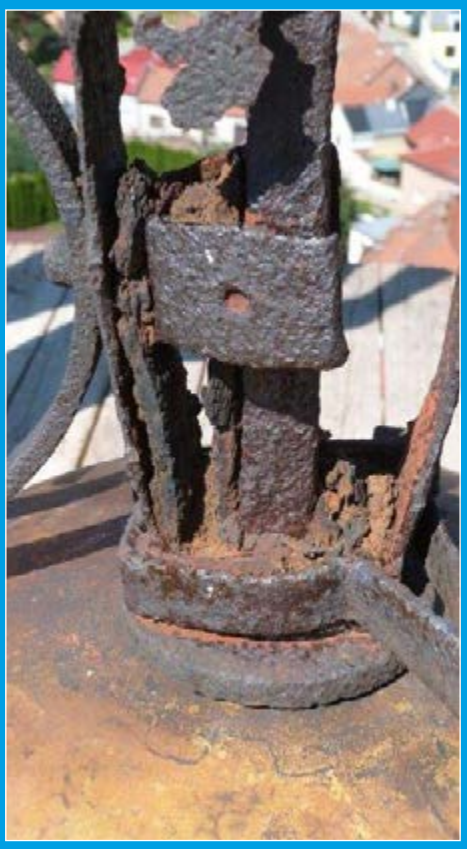

Oprava kříže na věži kostela sv. Vavřince

Před opravou

Po opravě

Z původního kříže zůstaly jen ozdobné voluty u paty kříže. Nový kříž je vyroben jako replika původního.

Milí čtenáři Hluckých novin,

vydáním čtvrtého čísla uzavíráme letošní rok. Zřejmě nemá smysl psát, co bylo tolikrát řečeno, co jsme slýchali od jara každý den. Jedno je jisté, nic není jako dřív a kdo ví, co se vrátí do „zajetých kolejí" nebo se změní.

Zkušenosti, které jsme nasbírali v průběhu letošního roku, mohou být z části nepříjemné, určitě nás ale činí moudřejšími, obezřetnějšími i potřebnými. Kdy jindy než v krizi si začneme vážit každodenních maličkostí i práce druhého člověka. Více si uvědomujeme provázanost našich profesí a jejich potřebnost. Krize zajisté prověřila i naše vztahy, ať společenské, či rodinné, a nasměrovala nás věci a vztahy měnit k lepšímu.

Nyní prožíváme adventní čas, kdy doufáme ve zklidnění nejen mysli, těšíme se na setkání se svými blízkými. Přeji vám, ať nejkrásnější období roku prožijete ve zdraví, klidu a do nového roku vykročíte plni sil a optimismu, připraveni přijímat nové výzvy a překonávat překážky.

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

9. 1.	*Tříkrálová sbírka*	
16. 1.	*Kino*	*městské kino*
7. 2.	*Divadelní představení „Zácpa", ochotníci z Ostrožské Lhoty*	*městské kino*
13. 2.	*Rodičovský ples*	*sportovní hala*
14. 2.	*Fašank*	
17. 2.	*Okrskové kolo recitační soutěže*	*DDM*
20. 2.	*Kino*	*městské kino*
20. 2.	*Vinařský ples*	*sportovní hala*
2. 3.	*Hradišťan a Moravská filharmonie Olomouc*	*sportovní hala*
20. 3.	*Kino*	*městské kino*
26. 3.	*Noc s Andersenem*	*městská knihovna, DDM*
27. 3.	*Dlouhý, Široký a Bystrozraký (loutkové divadlo Emil)*	*městské kino*
28. 3.	*Malované vajíčko na červené šňůrce*	*památkové domky*

Akce mohou být z důvodu aktuální epidemické situace zrušeny.
Podrobné informace naleznete na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. *Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 700 ks. Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město. Příspěvky zasílejte Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz, nebo do Městského informačního centra Hluk na email: icmhluk@seznam.cz. Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Fotografie: Ludvík Lečbych, Marek Hrdina, Iveta Mátlová, Petr Nedoma, Kronika Hluk. Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.*
Toto číslo vychází k 15. 12. 2020. Uzávěrka příštího čísla je 21. února 2021.

Aktuálně z jednání rady města a zastupitelstva

Doplnění dopravního značení v ulici Za Mlýnem

Na červencovém zasedání zastupitelstva města byla zastupitelům předložena petice občanů z ulice Za Mlýnem, která obsahovala stížnost na provoz nákladních vozidel v této lokalitě. Mezi městem, občany a soukromou firmou, jejíž provoz zapříčinil zvýšení nákladní dopravy, proběhlo několik schůzek a situaci se město snažilo vyřešit. Jednou z věcí, kterou město zajistilo, je změna dopravního značení, tak aby bylo zamezeno vjezdu vozidel nad 7,5 tuny.

Odkup pozemků a rodinného domu v ulici Závodní

Zastupitelstvo města schválilo odkup pozemků a rodinného domu č. p. 1032 v ulici Závodní. Hlavním důvodem odkupu je budoucí možnost výstavby bytových domů v této lokalitě, zlepšení dopravní obslužnosti, možnost výstavby parkovacích ploch.

Aby se mohly bytové domy začít plánovat, musí město zahájit Změnu č. 2 Územního plánu Hluk, která bude následovat po schválení Změny č. 1. Vedení města si velmi dobře uvědomuje, že není schopno nabídnout volné pozemky pro výstavbu rodinných domů, neboť tyto nemá ve svém vlastnictví. Z těchto důvodů se rozhodlo pro plánovanou výstavbu bytových domů. V poměrně krátkém období po zveřejnění této myšlenky městem Hluk vznikly další iniciativy pro výstavbu bytových domů od soukromých investorů na různých místech města.

Komunikace v ulici Nad Kaštancem

Rada města na svém zasedání schválila zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení komunikace v ulici Nad Kaštancem. Na základě vyjádření odboru stavebního úřadu v Uherském Hradišti musí město Hluk u této komunikace zahájit stavební řízení, tak aby byla část komunikace zkolaudována. Takto zpracovanou projektovou dokumentaci musí město předložit do konce roku 2020. Předpokládané dokončení komunikace s následnou kolaudací je plánováno do konce roku 2021. Vše však bude záležet na daňových příjmech.

Doplnění dopravního značení v ulici Hřbitovní

Cílem této změny je především vyčlenit tři parkovací místa pro potřeby MěÚ. Doplnění značení souvisí i se změnou služebny městské policie, která v určitých případech potřebuje rychlý výjezd k zásahu.

Rekonstrukce chodníku na bezbariérový v ulici Družstevní

Jedná se o vynucenou investici, kdy firma E.O.N. provede pokládku kabelů NN z nadzemního do podzemního vedení. Důvodem je nejenom morální zastarání, ale i stavba dvou nových rodinných domů. Kabel NN bude veden v chodníku a město Hluk touto změnou ztratí možnost umístění svítidel veřejného osvětlení. Proto město přistoupilo k zadání vypracování projektové dokumentace, která řeší v úsecích, kde dojde k pokládce nového vedení NN, vybudovat nové veřejné osvětlení a současně k jednotlivým rodinným domům zavést optický kabel. Těmito pracemi se značně poškodí chodník i skladba pod chodníkem. Po dokončení prací bude provedena rekonstrukce chodníku.

Přáním je, aby se daňové příjmy zlepšily natolik, aby bylo možno chodník vybudovat již v roce 2021.

Rekonstrukce tvrze

Na realizaci projektu rekonstrukce tvrze s přispěním dotace se intenzivně pracuje. Do 8. 3. 2021 musí být podepsána smlouva o dílo se zhotovitelem stavby. Termín je daný poskytovatelem dotací z OPŽP 11531. Souběžně se pokračuje v projektování, které nebude podpořeno dotací, ale nové dotační výzvy mohou i v této části projektu zlepšit naše financování.

Čerpání dotací

Další projekty, které budou podpořeny z dotací, jsou odbahnění Starohorského potoka (Rybníčky), rekonstrukce zahrady mateřské školy a dovybavení aparatury pro kino a ozvučení venkovních akcí.

Bylo by potěšující, kdybychom v příštím roce obdrželi i dotaci na modernizaci a intenzifikaci čističky odpadních vod (ČOV) a doplnění stokové sítě. I když rozpočet na rok 2021 je díky špatným daňovým příjmům velmi snížen o investice, bude se vedení města snažit připravovat projekty pro rok 2022. V případě, že město získá dotaci na dva významné projekty (rekonstrukce tvrze, ČOV a kanalizace), budeme nuceni vzít si úvěr na pokrytí těchto významných investic.

Návrh rozpočtu 2021

K sestavování návrhu rozpočtu na příští rok přistupovalo vedení města velmi obezřetně. Hlavní důvod ponížení daňových příjmů způsobilo odhlasování zrušení superhrubé mzdy v Poslanecké sněmovně.

Dalším faktorem je ekonomický propad daňových příjmů z důvodu onemocnění covid-19. Za normálních okolností by příjmy ze sdílených daní byly v roce 2021 v rozmezí 62–65 mil. Kč. Bohužel město Hluk muselo přistoupit ke snížení daňových příjmů na hodnotu 50 mil. Kč. Ztráta v příjmech pro rok 2020 tak činí 12 mil. Kč. Tento deficit bude výrazně chybět v investicích. Pokud by se daňové příjmy vyvíjely lépe, než předpokládáme, budou nezařazené investice postupně vkládány do rozpočtu 2021 rozpočtovými opatřeními. První zásadní úprava rozpočtu se uskuteční v únoru 2021, kdy budeme znát skutečné daňové příjmy za rok 2020 a přesné znění zákona o daních.

Martin Křižan, starosta

Vysazen nový vánoční strom

Po zničující bouřce, která přišla do Hluku na konci léta a vzala s sebou také vánoční strom u tvrze, se mohou obyvatelé opět těšit na tento populární symbol. Sehnat strom, který by vyhovoval náročným požadavkům na vzhled a na trvanlivost v městské zástavbě, nebylo úplně jednoduché. Strom obstaral pan Kostelníček z Jalubí, kterého považuji v této oblasti za odborníka a který vybral smrk stříbrný z okrasné školky ze Zářičí u Kroměříže. Samotná výsadba proběhla ve čtvrtek 12. listopadu, a i když je to ještě miminko, doufám, že se našim občanům bude líbit.

Nové umístění kontejnerů na plast a na papír

Kontejnery na plast a na papír, které bývaly umístěny u základní školy, jsou nově umístěny v ulici Sokolské (viz foto). Kromě kontejnerů na plast a na papír se přesun bude týkat také zvonů na sklo, které se přesunou k horní části školy. Navíc jsme vyměnili starý kontejner na textil za novější model. Cílem těchto změn je zaprvé zlepšit estetický vzhled této oblasti v centru města a zadruhé zajistit ničím nerušenou výuku tříd v přízemí, které díky častému provozu u kontejnerů museli několikrát své hodiny přerušit a počkat až se vykládka odpadu ukončí.

Nové herní prvky na dětském hřišti

Doplnění o nové prvky se dočkalo dětské hřiště naproti tvrzi. Od nového roku se děti mohou těšit na nové lanové centrum, koníka a autíčko. Dětská hřiště v naší obci potřebují projít revitalizací a toto je první krok. Chtěl bych tímto poděkovat za spolupráci paní Monice Buchtíkové, která se jako zástupkyně maminek podílela velkou měrou na doplnění hřiště. V následujícím roce bychom chtěli vylepšit i zbylá hřiště v naší obci.

Zakládání černých skládek

Tímto bych chtěl požádat občany, aby neukládali pytle s PET láhvemi ani jiný objemný odpad vedle kontejnerů na veřejném prostranství. Hlídejte si prosím termíny svozu odpadu v pytlích (termíny svozu jsou na městských www stránkách) a nachystejte včas před dům pytle pro svozovou firmu. Pokud zapomenete a pytle poté položíte ke kontejnerům, dopouštíte se založení černé skládky. Podobně je tomu i v momentě, kdy ke kontejnerům přistavíte různý jiný objemný odpad – pračky, sporáky, gauče, skříně atd. K uložení těchto zařízení je určen sběrný dvůr. Děkuji.

Nový stolní kalendář Hluk 2021

Přílohou posledního vydání Hluckých novin v roce 2020 je také kalendář s historickými fotografiemi z našeho města. *„S návrhem na vydání kalendáře nás oslovila paní Krejčířová, která je hlavou celého konceptu. Tímto bych chtěl poděkovat za spolupráci paní Plačkové, která poskytla fotografie, a samozřejmě nejvíc hluckým firmám a podnikatelům, kteří tisk kalendáře finančně zaštítili. O které se konkrétně jedná, se můžete dočíst na šesté straně kalendáře. Věřím, že občanům udělá tento malý dárek radost.“*

Zdeněk Botek, místostarosta

Bezplatné Wi-Fi připojení v Hluku

V loňském roce se město Hluk zapojilo do projektu Evropské unie WiFi4EU. Rozpočet tohoto projektu WiFi4EU na období 2018 až 2020 činí 120 milionů eur. Tyto prostředky podporují instalaci nejmodernějších Wi-Fi zařízení v centrech společenského života.

Podstatou projektu je zavádění bezplatného systému pro Wi-Fi připojení pro občany a návštěvníky ve veřejných prostorách, jako jsou parky, veřejné budovy, knihovny, zdravotní střediska nebo muzea v celé Evropě.

V červenci roku 2019 podepsal starosta města dohodu o grantu pro WiFi4EU na částku 15 000 eur k instalování hotspotů (přístupových bodů bezdrátové sítě). Město se tím zavázalo hradit náklady za samotné internetové připojení a za údržbu zařízení, aby uživatelé mohli využívat skutečně bezplatné a vysoce kvalitní Wi-Fi připojení po dobu nejméně 3 let.

Samotnou realizaci projektu provedla na základě výběrového řízení firma AVONET works s.r.o., Zlín. Bylo vytipováno celkem 5 access point (míst), které od začátku prosince letošního roku pokrývají Wi-Fi signálem:

- prostor kolem ICM Hluk a u zastávky autobusu u základní školy,
- venkovní prostor u Tvrze (dětské hřiště a park) a vnitřní prostor Tvrze (velký a malý sál),
- venkovní prostor u sportovní haly, u splavu a prostor vchodu na hřiště,
- koupaliště,
- vnitřní prostory městského úřadu.

Matrika, evidence obyvatel Hluk

Matrika a evidence obyvatel se nachází v budově městského úřadu, kancelář číslo 7 (naproti schodů). Kromě toho, že si zde můžete vyřídit změnu trvalého pobytu, svatbu nebo **ověřit podpis či listinu**, nabízí i další služby, neboť je kontaktním místem pro **CZECH POINT**, můžete zde tedy požádat např.:

- výpis z rejstříku trestů,
- výpis z katastru nemovitostí,
- výpis z bodového hodnocení řidiče,
- výpis elektronických receptů pacienta,
- výpis z veřejného rejstříku (obchodní rejstřík aj.),
- konverzi dokumentů,
- založit datovou schránky,
- zablokovat občanský průkaz v případě ztráty nebo odcizení,
- žádost o poskytnutí referenčních údajů z registru obyvatel jiné osobě

a další služby, které CZECH POINT nabízí.

Otevřeno je každé pondělí a středu od 8.00–11.00 a od 12.00–16.30, ostatní dny dle individuální domluvy na telefonním čísle 572 111 307 nebo e-mailem na adrese: matrika@mestohluk.cz.
Těšíme se na vás.

Iveta Remeňová

Zeptejte se starosty

Dobrý den, pane starosto, chtěl bych se zeptat, proč byla zbourána stará márnice?

Dobrý den,
nejprve Vám chci poděkovat za Váš dotaz.

Město Hluk dlouhodobě usiluje o to, aby na hřbitově byly celoročně využitelné veřejné WC.

Současná suchá WC jsou již nedůstojná a v zimě nejdou provozovat, nehledě na to, že zde není možné umýt si ruce.

Proto se město Hluk rozhodlo márnici přestavět do podoby veřejných WC a prostor nutně spojených s provozem hřbitova (sklad pro úklid hřbitova, sociální a technické zázemí pro hrobníka a správce hřbitova).

Nová márnice bude půdorysně a pohledově téměř shodná jako původní budova s tím, že bude mít podstatně účelnější využití, než měla původní budova.

Márnice svůj původní účel již stejně nemůže z hygienických důvodů v současné době naplňovat a mít z celého prostoru pouze skladiště považovalo město za luxus.

Budovu původní márnice stavebně upravit pro potřeby WC nešlo z několika důvodů:

- původní budova vykazovala statické problémy, neboť neměla dobré založení,
- původní budova neměla přípojku na vodu a na kanalizaci a neměla vytápění,
- původní budova neměla izolaci, celoplošný stropní zákop, věnec, atd.,
- původní budova neměla vnitřní dispozice vyhovující pro potřeby WC, tak jak jej předepisují současné hygienické normy,
- původní budova a vstup na hřbitov neumožňoval pohodlný bezbariérový přístup (pro vozíčkáře a některé kočárky se musela vždy otevřít celá brána, pokud nebyla zamčená).

Ano, stará budova byla zbourána, ale bylo to daleko lepší stavebně technické řešení než komplikovaně opravovat starou budovu, na níž bychom museli:

- sanovat základy,
- izolovat obvodové stěny proti vlhkosti,
- měnit dispozice příček a základů pod nimi,
- dělat přípojku kanalizace a vodovodu ve staré budově a opět narušit základy,
- měnit, byť pouze částečně, dispozice oken (zazdění, nové překlady, atd.),
- vyměňovat všechny výplně (okna a dveře),
- rozšiřovat dveře pro vozíčkáře na WC (opět nové překlady),
- dělat věnec a strop a tím i novou střechu,
- komplikovaně vymýšlet vstup na hřbitov pro vozíčkáře při zachování původní brány.

ZEPTEJTE SE STAROSTY

facebook

Toto je jen část informací, na které jsem si vzpomněl, nekontaktoval jsem ani projektanta, ani lidi z místního hospodářství, kteří budovu staví, aby mně sdělili další důležité podrobnosti ke stavbě.

Město Hluk má další plány s úpravami a opravami hřbitova a toto je jen první krok, abychom se nemuseli stydět za svůj hřbitov a měli si kde zajít na WC či si umýt ruce.

Vzhled hřbitova, úcta k zemřelým a důstojné rozloučení se zemřelými, ať už v kostele, nebo v obřadní síni, považuji za určitou kulturní vyspělost společnosti.

Předpokládám, že město Hluk patří k této vyspělé společnosti, a proto budu tyto investice jako starosta podporovat.

Omlouvám se za mé možná až dlouhé vyjádření, neboť z Vašeho dotazu vnímám, že informovanost z radnice směrem k občanům nemusí být vždy asi dostatečně uspokojivá nebo dobře načasovaná nebo dobře namířená.

S pozdravem a přáním všeho dobrého
starosta Martin Křižan

Poděkování

Rád bych jménem svým i jménem obyvatel devíti domů v ulici Na Přídělech poděkoval všem pracovníkům místního hospodářství z Městského úřadu Hluk za velmi zdařilý průběh svozu listí, zeleně, keřů a části stromů, který proběhl v pátek a sobotu 6.–7. 11. 2020. Během několika hodin jsme naplnili 4 kontejnery, které byly hned odváženy a znovu přiváženy. Chvílemi to vypadalo jako z filmu „Kulový blesk“. Takové množství, kdyby se vozilo po malých dávkách na sběrný dvůr, tak by mohli znovu prodloužit pracovní dobu. Pro celý Hluk mohlo jít až o 60–70 kontejnerů v průběhu 1,5 dne.

Za to dávám všem, kdo se na tom podíleli, palec nahoru.

Stanislav Píštěk

Městská policie Hluk

Nová služebna městské policie

V době jarního nouzového stavu přerušila provoz pobočka Komerční banky sídlící v prostorách staré školy. Do prázdných prostor byla přestěhována služebna městské policie. Hlavním důvodem je vytvoření volných prostor na MěÚ pro vedoucí odboru investic a odboru ekonomicko-správního, které plánuje vedení města v budoucnu zřídit.

Má váš pes čip?

Od 1. ledna 2020 vstoupila v účinnost na základě novely veterinárního zákona č. 302/2017 Sb. povinnost označovat psy na území České republiky **mikročipem**. Výjimkou jsou zvířata označená čitelným tetováním před 3. 7. 2011.

Zdá se, že tato novela by mohla strážníkům městské policie usnadnit práci s hledáním majitelů odchycených psů, a tím urychlit jejich návrat domů. Opak je však pravdou, protože majitelé své psy nezaregistrují v některém z veřejných registrů zvířat, přitom registrace čipů některých výrobců je již započtena v ceně. Pravdou je, že většina označených psů je vedena v evidenci u veterinárního lékaře, který označení provedl. Škoda, že jeho jméno odchycený pejsek nemůže městské policii sdělit.

Dobrou zprávou je, že centrální registr psů by měl fungovat od roku 2022.

Nicméně, pokud městská policie odchytí psa, který nebude označen mikročipem, oznamuje věc orgánu Státní veterinární správy jako přestupek dle §71, odst. 1, pís. b, zák. č. 166/1999.

Za psa bez označení hrozí správní řízení s uložením až **50tisícové pokuty**.

Vandalismus

V poslední době se v našem městě rozmohl vandalismus. Předkládáme jen malou, o to více alarmující ukázku, jaký druh zábavy si dokážou najít někteří jedinci z řad naší mládeže. Možná, že by pomohlo ze strany rodičů více zájmu o to, jak jejich potomci tráví volný čas, a pomohli jim najít vhodný způsob, jak uplatnit jejich fyzickou sílu, aby se nemuseli prát s lampou, lavičkou nebo odpadkovým košem.

Informace z knihovny

Co se událo na podzim v knihovně, co je nového a o čem byste měli vědět?

V úterý 29. září 2020 v podvečerních hodinách proběhla již druhá cestovatelská beseda s Jiřím a Alenou Márovými. Po úspěšné přednášce z loňského roku napříč čtyřmi státy jižní Afriky jsme se společně prostřednictvím velmi poutavého vyprávění, nádherných fotografií a zajímavých videí tentokrát pomyslně vydali na expedici do Barmy a Vietnamu. Bohužel už i tato akce byla poznamenána povinností mít roušku ve vnitřních prostorách a z jisté obavy před možným nakažením koronavirem i nižší účastí přítomných.

Na základě vyhlášení nouzového stavu přijala vláda krizové opatření, kterým s účinností od 5. října 2020 omezila konání hromadných akcí. Toto nařízení začalo platit zrovna v Týdnu knihoven, kdy knihovny pořádají různé akce, včetně návštěv dětí ze ZŠ. Tyto akce byly v knihovnách většinou úplně zrušeny nebo omezeny na minimum.

Se začátkem Týdne knihoven jsme zahájili dotazníkové šetření – Průzkum spokojenosti uživatelů Městské knihovny v Hluku. Toto šetření se koná po pěti letech, jeho cílem je, jak už sám název napovídá, zjistit od čtenářů a návštěvníků knihovny, jak jsou spokojeni s poskytovanými službami, nabídkou knih, akcí apod. Dotazník je anonymní, obsahuje 11 stručných otázek s možností vyjádřit své připomínky a náměty. Dotazník je na webu knihovny, odkaz byl čtenářům odeslán hromadnou elektronickou poštou a v tištěné podobě je k vyzvednutí a vyplnění přímo v knihovně. Možnost vyplnění tištěného dotazníku byla však z důvodu nařízení vlády ČR o uzavření knihoven od 22. října pouze 2 týdny, což nebylo umožněno většině starších čtenářů. Proto bude tento průzkum probíhat až do 31. 12. 2020 a tímto bych chtěla čtenáře, kteří ještě dotazník nevyplnili (nebo neodevzdali), poprosit o pár minut času. Přikládám odkaz na webové stránky knihovny, kde tento dotazník po rozkliknutí najdete: *https://hluk.knihovna.cz/dotaznik/ nebo https://hluk.knihovna.cz/news/dotaznikove-setreni-v-knihovne/*. Všem, kteří své odpovědi už odeslali nebo osobně odevzdali, děkuji. O výsledku tohoto průzkumu budete informováni v příštím čísle Hluckých novin.

Ráda bych dala na vědomí mladým čtenářům, že v dětském oddělení byla vyčleněna část regálu a zřízeno místo pro literaturu YOUNG ADULT. Mladí určitě ví, že překlad těchto dvou anglických slov znamená MLADÝ DOSPĚLÝ. Ale abych vysvětlila i všem ostatním, knihy s tímto označením jsou fenoménem dnešní doby. Jsou určené pro čtenáře od 12 do 18 let, ale z průzkumů vyplynulo, že si je rádi přečtou mladí lidé až do věku 30 let. A co je na nich tak zajímavého? Hlavní hrdina je čtenářům blízký nejen díky svému věku, ale hlavně kvůli specifickým zážitkům a situacím. Jedná se hlavně o sci-fi a fantasy literaturu. Dnešní knihy pro mladé jsou hlavně plné kouzel a magie. V tomto koutku jsou vyčleněny knihy autorů, jako jsou např.: Kiera Cassová, Kerstin Gierová, John Green, Stephenie Meyerová, Rick Riordan, Sarah J. Maasová apod.

Z vlastní zkušenosti vím, že právě tato young adult literatura přivedla ke čtení a lásce ke knihám nejednu čtenářku/čtenáře.

I přesto, že byla knihovna uzavřená, nákup nových knih nebyl přerušen. V říjnu bylo do fondu doplněno 19 a v první polovině listopadu dalších 22 nových knih. Za zmínku určitě stojí psychologický román Herec Josefa Kubáníka, 3. díl kroniky sklářského rodu Křišťálový klíč od Vlastimila Vondrušky, thriller Na špatném místě (Joy Fielding), detektivka Na tenkém ledě (James Patterson), italský román Prolhaný život dospělých Eleny Ferrante, román V nemilosti (Danielle Steel), závěrečný díl rodinné ságy Venkovské sídlo Anne Jacobsové, historická detektivka Vraždící golem (Jan Bauer) aj.

Pro nejmenší byly dokoupeny nové interaktivní mluvící knihy z edice Kouzelného čtení – Dinosaurus, Zvířátka z divočiny a Už vím jak. Menší děti se můžou těšit na Nejkrásnější místo na světě Petra Horáčka, pro ty větší je to potom např. nová kniha Ivony Březinové Šel jsem se psem a kniha Martiny Drijverové To kvůli mně, nové příběhy Andyho a Terryho ze série Ztřeštěný dům na stromě (91 pater), Titáni Kate O´Hearnové.

Vaše knihovnice Romana Jančová

Nejstarší jubilující čtenáři

Tak jako spousta jiných oblastí nejen kulturního a sportovního života, i hlucká knihovna se může pyšnit svými nej... A těmi nej jsou nejstarší čtenáři. Tuto informaci jsem úmyslně nechávala až do toho posledního letošního čísla, protože nejstarší čtenáře jsme měli mít hned tři a všichni měli oslavit v druhé polovině tohoto roku 90 let.

Nejstarší čtenářkou, která je zaregistrovaná v naší knihovně, je paní **Marie Kovářová**, která 4. července oslavila 90 let. Paní Kovářová pochází sice z Vlčnova, ale už 4 roky bydlí v Hluku na domově v Antonínské ulici. Čtenářkou hlucké knihovny je téměř 3 roky. Protože to ale její zdravotní stav neumožňuje, chodí jí knížky půjčovat vždycky někdo z rodiny.

Druhým a stále velmi aktivním čtenářem, který 15. října dovršil téměř v plné svěžesti úctyhodných 90 roků, je pan **Jan Hráček**. Knihovnu navštěvuje pravidelně a vždy přichází v očekávání, co je nového.

Paní Kovářové i panu Hráčkovi přejeme, aby jim ještě dlouho sloužilo zdravíčko a měli radost ze života.

Ráda bych vzpomněla ještě třetího nejstaršího čtenáře, pana **Josefa Křápka**, který se ale svých 90. narozenin, které by oslavil začátkem listopadu, o několik dní nedožil. Pan Křápek patřil mezi pravidelné návštěvníky knihovny a věrné čtenáře. Rád četl hlavně historické detektivky a historické romány, ale rád si přečetl i vesnické romány a povídky českých autorů.

Co přivedlo nejstarší uživatele knihovny ke čtení, jaké knihy čtou nejraději a na další zajímavosti jsem se obou zeptala v krátkém rozhovoru.

Panu Hráčkovi jsem stihla otázky položit ještě před uzavřením knihovny, při jedné z jeho pravidelných návštěv. S paní Kovářovou jsme rozmlouvaly telefonicky. V obou případech to bylo příjemné povídání o knihách, čtení, životě.

Otázky pro pana Jana Hráčka

Co (kdo) Vás přivedlo ke čtení?

To vím přesně. Bylo to hned po 2. světové válce a byla to knížka, kterou mně půjčil můj rovník z Lánu, nějaký Svadbík. Kniha se jmenovala Zůstal jsem sám, napsal ji František Loucký a pojednávala o našich letcích, kteří sloužili u RAF letectva v Anglii. Ze sedmi československých pilotů se on jediný dožil konce války a vrátil se domů, do Československa.

Kniha mého dětství?

Když jsem byl malý, vzpomínám si, že jsem moc rád četl takový malý časopis z kostela, který byl určený pro křesťanskou mládež, jmenoval se Anděl strážný. Potom to byly knihy hlavně o zvířatech (např. Bílý tesák) a knihy o přírodě.

Váš oblíbený žánr, autor?

Rád si přečtu jakoukoliv knížku, ale mezi moje

nejoblíbenější patří knihy Františka Fajtla, stíhacího pilota za 2. světové války, který je známým autorem knih s válečnou tematikou. Čtu knihy o 2. světové válce, knihy z gulagů, ale ty z koncentračních táborů už ne. Také mám rád všechny knihy o přírodě, o zvířatech, cestopisy, putování horami, zážitky z lesa. Z autorů je to oblíbený Jaromír Tomeček, František Libosvár.

Co teď čtu?

Teď mám z knihovny vypůjčený nový cestopis českého autora Místa, kam se nechodí, který je plný dobrodružství a pěkných fotek.

Když byla knihovna zavřená v době koronaviru, vrátil jsem se ke svým oblíbeným knihám, které mám doma. Četl jsem knihu o dobytí Paříže, Nebeské jezdce od Filipa Jánského, knihu o letci Peřinovi, Nejen černé uniformy (o atentátu na Heydricha), Clay-Eva volá Londýn...

Kdy a kde nejraději čtete a potřebujete ke čtení brýle?

Nejradši čtu v noci v posteli, když se vzbudím a nemůžu spát, brýle potřebuju.

Co byste ještě doplnil?

Velice rád si také přečtu nějaký pěkný selský román, mám doma všechny knížky o Hluku. Já totiž nekouřím, tak si rád koupím knížku. Kromě čtení je mou velkou zálibou moje motorka JAWA 250 z roku 1954. Rád jsem cestoval, vždycky mě fascinoval pohled na louky, sady, vinice, hory, sníh. Rád se pobavím ve společnosti, s kamarády ze Vsetína jsme navštěvovali nejrůznější kulturní akce.

Pan Hráček je pravidelným návštěvníkem téměř všech kulturních a společenských akcí v Hluku, hlavně oblíbených seniorských besed. Asi jediné, co ho po zdravotní stránce trápí, je špatný sluch. Ale už se samozřejmě moc těší, až tato doba covidová pomine.

Děkuji za rozhovor.

Otázky pro paní Marii Kovářovou

Co (kdo) Vás přivedlo ke čtení?

Abych Vám řekla pravdu, tak jsem jako mladá moc nečetla. Bylo moc práce a ke čtení jsem se dostala až v důchodu.

Kniha mého dětství?

Já si vzpomínám, že v dětství to spíš byly jenom modlící knížky, třeba taky časopis Anděl strážný. Člověk si ve stáří už moc nevzpomíná, co bylo spíš, vzpomene si jenom na to, co je teď.

Váš oblíbený žánr, autor?

Nejraději mám knížky od spisovatelky Vlasty Javořické, její povídky a romány a jiné vesnické a ženské romány. Také si ráda přečtu malé knížky do kapsy, to jsou ty harlekýnky.

Co teď čtu?

Když byla kvůli koronaviru zavřená knihovna, tak jsem moc strádala. Protože knížky, které jsem měla vypůjčené z knihovny, jsem měla už všechny přečtené. A neměla jsem co číst. Tak jsem se vrátila třeba ke knize z mládí – Náš život z víry. Taky jsem četla noviny a všechno, co mně kdo přinesl.

Kdy a kde nejraději čtete a potřebujete ke čtení brýle?

Já čtu ráda večer a v křesle, nikdy nečtu v posteli. Brýle nemám žádné, ani na blízko, ani na dálku. Já ke čtení brýle nepotřebuju!

Je něco, co byste ještě ráda doplnila?

Spíš to bylo všechno jinak. V neděli jsme chodili o třech hodinách k muzice, hrálo se do deseti hodin. Když byla nějaká slavnost, mohli jsme být na muzice do půlnoci, a běda když jsme nešli dom, to maminky chodily pro dcery. Muselo se poslouchat. Dnes je všechno jinak.

Pracovala jsem jako pomocnice v kuchyni, potom ve Zbrojovce na kontrole a naposledy jsem dělala ve Vlčnově ve stolárně. Ze zdravotních důvodů jsem ale už od 50 roků v důchodě. Na domově v Hluku bydlím 4 roky a jsem tu spokojená. Při vozíčku si sama vyjdu i ven, na sluníčko. Televizi moc nesleduji, radši si čtu. Všichni se mně diví, že mě to baví a ještě k tomu čtu bez brýlí.

A co je ještě obdivuhodné – všechno, co si paní Kovářová v knížkách přečte, si pamatuje a je schopná celý příběh odvyprávět do posledních detailů.

Děkuji za rozhovor.

Romana Jančová

Pohodový vánoční čas a v novém roce
hlavně pevné zdraví a hodně čtenářských zážitků
přeje

Romana Jančová,
MěK Hluk

Na zdraví jubilantce

V neděli 22. listopadu 2020, na svátek sv. Cecílie, oslavila své životní jubileum paní **Emilie Morozová**, dlouholetá korespondentka Hluckých novin, ale také regionálních periodik, zejména Slováckého deníku. Díky jejím příspěvkům jsou čtenáři pravidelně informováni o aktivitách hluckých seniorů. Paní Morozová svými dalšími vzpomínkami na osobnosti, místa a zvyky přispívá k poznání každodenního života a tím mladší generaci seznamuje s dějinami Hluku.
Dlouhá léta byla členkou chrámového sboru a i v dnešní době si ráda zazpívá, právě na svátek sv. Cecílie – patronky muzikantů a zpěváků.
Paní Morozové přejeme stále dobrou náladu, pevné zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie.

Hlučtí senioři
a redakce Hluckých novin

Informace z farnosti

Vážení čtenáři Hluckých novin,
z důvodu druhé vlny koronavirové krize je opět život v naší farnosti omezený. Proto se musíme uskromnit také v návštěvě kostela, respektive bohoslužeb. V současné době je povolená jen velmi malá kapacita účastnících se osob na mši svaté. Předpokládáme, že se situace pravděpodobně nezlepší a tento stav zůstane nadále i přes vánoční svátky. Z tohoto důvodu byly zrušeny také nejrůznější akce ve farnosti, např. Misijní neděle.
Momentálně jsou mše svaté slouženy dle plánovaného rozvrhu, ale také je kostel otevřený k soukromé modlitbě denně od 16:00 do 17:00 hodin. Nedělní mše svatá v 8:00 hodin je živě přenášena přes internet.

Opatření přes Vánoce

Abychom zamezili zvýšené návštěvě kostela o vánočních svátcích, dostanou se na mši svatou pouze lidé, kteří budou přihlášeni. Způsob, jakým se přihlásit, dáme včas vědět. Proto prosím, kdo nebude na tyto mše svaté objednaný, aby do kostela nechodil!

Rozpis bohoslužeb o Vánocích:
24. 12. 2020 – Štědrý den – mše svatá v 15:00 a 22:30 hodin
25. 12. 2020 – Slavnost narození Páně – mše svatá v 8:00, 10:30 a 17:30 hodin
26. 12. 2020 – Svátek svatého Štěpána – mše svatá v 8:00 a 10:30 hodin

Prostřednictvím internetu, na stránkách www.farnosthluk.cz budou živě přenášeny bohoslužby:
24. 12. 2020 – v 15:00 hodin
25. 12. 2020 – v 8:00 hodin
26. 12. 2020 – v 8:00 hodin

Betlém bude pro veřejnost otevřený 25. 12. a 26. 12. 2020 od 14:00 do 17:00 hodin.
Tříkrálová sbírka se v naší farnosti uskuteční 9. 1. 2021 v dopoledních hodinách.
Vzhledem k neustále se vyvíjející epidemické situaci se před návštěvou kostela informujte prostřednictvím webových stránek farnosti www.farnosthluk.cz o aktuálnosti bohoslužeb a kapacitě míst.

V neděli 20. září byla udělena dvanácti hluckým farníkům z rukou olomouckého biskupa Antonína Baslera svátost biřmování. Zároveň při této slavnosti přistoupila k prvnímu svatému přijímání malá Sára. Tato slavnostní mše svatá, kterou svým zpěvem provázela hlucká schola, měla i díky otci Baslerovi výjimečnou atmosféru. Závěrečnou píseň Bože, chválíme Tebe, kterou si s chutí zazpívali všichni v našem kostele, jenom zdůraznila důležitost tohoto okamžiku.

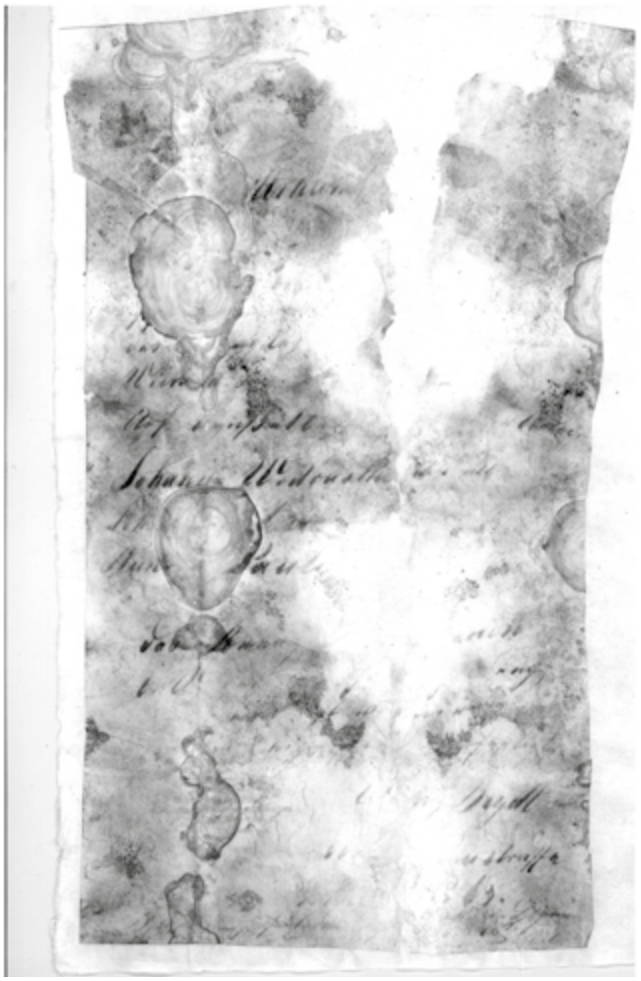
Požehnané Vánoce, hodně zdraví a Božího požehnání do nového roku vám všem přeje farnost Hluk.

Schránka z kříže

Druhé číslo Hluckých novin z roku 2016 obsahuje článek Marie Plačkové „Na téj huckéj věži, zuatá baňa leží“, jenž je výňatkem kronikářského zápisu P. Františka Martilíka z roku 1899 o nákladné opravě kostelní věže. Věž byla v neděli 22. října 1899 i s křížem a zákristií slavnostně posvěcena. P. Martilík píše, že nebyl do makovice uložen žádný vzkaz dalším generacím. Bylo tak učiněno ze dvou důvodů: věci by se musely uložit dlouho před ukončením prací a informace by nebyly úplné, druhá příčina vyplývala z rozhodnutí faráře, který nechtěl nechat čekat budoucí generace na zprávy z makovice, neboť si uvědomoval, že není jisté, kdy se bude otevírat a sundávat. Proto vzkaz místo do makovice zapsal do kroniky.

Přesto se při letošní rozsáhlé opravě kostelní věže, kdy bylo nutné vyměnit poškozené oplechování některých prvků a zkorodovaný kříž, našla malá plechová schránka. Byla upevněna v kříži. Již při jejím sundání bylo zjevné poškození horního víka z důvodu povolení letování. Uvnitř se ukrývaly dva dokumenty: ručně psaná listina, která je téměř nečitelná, a propagační leták Franze Brydla – stavebního a uměleckého zámečníka (jehož podpis lze přečíst v pravém dolním rohu listiny). P. Martilík toto jméno ve svých zápisech nezmiňuje. Můžeme se tedy jen domnívat, že autorem původního kříže byl pan nebo firma Franze Brydla z Vídně.

IMat

Miloval hudbu a společnost, odešel v tichosti

V listopadu nás opustil pan Josef Křápek, muzikant, který celý svůj život rozdával radost melodií na klarinet. Nikdo mu neřekl jinak než „Jožik“ – přezdívkou, která zdomácněla pro jeho dobrosrdečnou povahu. V mládí nechyběl na žádné zábavě, chopil se každé příležitosti zahrát si. Dlouhé roky byl „styčným důstojníkem“ muzikantů doprovázejících Hlučany na jejich poslední cestě. Když zemřel někdo v rodině, přišel za „Jožikem“ s žádostí, aby zajistil muzikanty, kteří zahrají na pohřbu. Dlouho by trvalo, abychom spočítali, na kolika pohřbech hrál...

Sám předpokládal, že až zemře, doprovodí jej na jeho poslední cestě všichni jeho žijící kamarádi – muzikanti. Stejně jako rodina, přátelé a známí by mu rádi oplatili jeho starostlivost a ochotu. Člověk míní, život mění. Pan Křápek zemřel krátce před svými 90. narozeninami, v době nouzového stavu, v době, kdy byl povolen pouze omezený počet lidí účastnících se pohřbu v kostele, včetně zákazu hraní. Jeho pohřeb se konal v úzkém rodinném kruhu, bez veřejnosti, bez muzikantů, v tichosti...

Tyto řádky nechť jsou kompenzací a vzpomínkou na dobrosrdečného člověka a především muzikanta. Čest jeho památce.

Iveta Mátlová

Poděkování starostlivým prodavačkám

Co se zdá jako maličkost, může být ve výsledku velkou pomocí.

Chtěly bychom poděkovat paním prodavačkám v provozně Jednoty COOP na náměstí v Hluku, že na nás v této nelehké době myslí tím, že pro nás předem balí pečivo. Pomáhají tím zastavit šíření nemoci, která nás všechny straší. Jejich příkladná iniciativa, která rozhodně není samozřejmá, nám zajistí hygieničtější a bezpečnější nákup, a tím pádem i sníží riziko nákazy.

Děkujeme.

M. Hrubá, L. Fízeľová

Skauti v době pandemie

V této době je skautská činnost stále pozastavená. To však neznamená, že skauti nedělají zhola nic. Protože každý den je příležitost v něčem povyrůst, co nás pozvedne, je to paradoxně také příležitost dát druhým kus sebe. Jeden známý britský státník Winston Churchill prohlásil: „*Živobytí si vytváříme z toho, co získáme, život si vytváříme z toho, co dáváme.*“ Jeho výrok nám může být inspirativní i v tomto čase. Sice koronavirus si dělá, co chce, za to jsme to my, kdo máme možnost rozhodnout se, jak se svým dnem naložíme. Je třeba trochu kreativity, odhodlání... a v každém dnu se najde alespoň malý moment, který pozvedne nejen nás, ale hlavně ty druhé.

Skauti se rozhodli, že povedou online schůzky přes internet. I přesto, že jsme většinou doma, nabízí vedoucí a rádcové všem mladším bratrům a sestrám z oddílů nápaditý program. Je dobré, že využíváme možnosti, které máme. I když se vidíme jen přes počítačové kamery, jsme za to rádi a je to též ku prospěchu. Abychom nezůstali po většinu času za zavřenými dveřmi, nabízí skauti svou pomocnou ruku Lince seniorů při organizaci Elpida. Dospělí skautští dobrovolníci zajišťují starým lidem nákupy, vyzvednutí léků v lékárně či vyřizují poštu. Systém pomoci funguje tak, že senior zavolá na Linku seniorů a jeho žádost bude v daném regionu vyřizována. Jsou-li tam konkrétní dobrovolníci. Myslím, že tato pomoc může seniorům velmi odlehčit. Z našeho oddílu se do této pomoci formálně i neformálně zapojily dvě dospělé skautky. Ač je to činnost navíc a může být mnohými brána námahou, ne-li zbytečnou, jejím smyslem je z každičké, ať už maličké nebo větší námahy, učinit něco hezkého. Ne pro sebe, ale pro druhé. I tímto způsobem se snažíme jako skauti potvrzovat svůj daný skautský slib a vrůstat do něj ještě hlouběji. Nejvíce totiž zářímе dobrem, „když dobro prokazujeme těm, kteří nám to nemohou oplatit“. Takové prosté osobní rozhodnutí ve prospěch druhých vyplývá i ze vztahu mezi člověkem a tím, co nás převyšuje. Je to Tajemství, které nás volá k nekonečnému dobrodružství a osobitě pro nás odhaluje opravdovou, nepomíjející radost. A to za to stojí... Přejeme vám pěkný adventní čas a těšíme se, že se s vámi shledáme u předání Betlémského světla.

Jitka Bartošová

Tradiční výstava základní organizace zahrádkářů v Hluku

Letošní rok 2020 nebyl příznivý na veřejné akce, a proto ZO zahrádkářského svazu v Hluku vyhodnotila, že letos výstavu ovoce, zeleniny, květin a různých výpěstků kvůli covid-19 nebude organizovat pro veřejnost, kdy jsou omezené počty osob na kulturních akcích. Aby nebyla porušena tradice organizování výstav, rozhodl výbor ve spolupráci s ředitelkou mateřské školy v Hluku Lenkou Habartovou uspořádat výstavu v prostorách mateřské školy. A to pouze pro děti, které si mohly prohlédnout vzorky z letošní bohaté úrody občanů Hluku. Bylo vystaveno 94 různých vzorků. Děti měly možnost si prohlédnout jednotlivé druhy nejen ovoce a zeleniny, ale i dalších výpěstků.

Velké poděkování patří nejen paní ředitelce, která akci umožnila pro radost dětí a umožnila prostory na výstavu, ale i paním učitelkám a všem zaměstnancům ve školce a taky velký dík patří členům zahrádkářů za aranžování a svoz vzorků. Chceme taky velmi poděkovat všem svým věrným příznivcům a dárcům výpěstků na naše výstavy.

Malé návštěvníky výstavy vítal trpaslík vytvořený z dýní. Zahrádkáři se již těší na příští rok a my vám přejeme hodně zdraví, a aby nás již brzy opustil nevítaný host koronavir.

Výbor ZO ČZS v Hluku

Dům dětí nouzově uzavřen

Ve druhém čísle Hluckých novin jsme informovali o změně na postu ředitele hluckého domu dětí. Od července jej vede Mgr. Michaela Hrdinová, která v letních měsících houževnatě připravovala organizaci na návrat dětí do kroužků. Se svými kolegyněmi sestavily velmi zajímavou nabídku kroužků a aktivit a těšily se na zahájení školního roku. Známé okolnosti způsobené vyhlášením nouzového stavu jejich plány překazily. O tom, co se děje, či neděje za zavřenými dveřmi domu dětí, jsem si povídala s jeho ředitelkou.

Míšo, shoduje se tvá představa zahájení školního roku s realitou?

Má představa byla rozhodně úplně jiná. Doufala jsem, že koronavirová pandemie během léta bude slábnout a odezní. Bohužel nás na podzim velmi zasáhla a znemožnila nám zahájení činnosti.

Jak probíhala letní příprava?

Náš ryze ženský tým se s velkou chutí a nadšením vrhl do práce. V průběhu letních měsíců se nám podařilo získat mnoho nových externích spolupracovníků a velmi obohatit nabídku kroužků. Dokončily jsme zavádění nového informačního systému Domeček pro domy dětí. Spustily jsme nové webové stránky a rozjely naši prezentaci na Facebooku. Kromě toho jsme začaly pracovat na zútulňování našeho domečku a obnově pomůcek pro děti. Přitom se o prázdninách uskutečnily tři příměstské tábory, mažoretkový tábor a soustředění mažoretek.

Kolik jste připravily kroužků?

Připravily jsme celkem 48 kroužků, z toho tři kroužky pro dospělé, ostatní pro děti a mládež.

Jsme rády, že stále patří pod naše křídla loutkové divadlo Emil, které letos oslavuje desáté výročí. A kdyby nebyl covid -19, scházel by se u nás i Patchwork klub.

Bylo složité rozhodnout o zdražení kroužků?

Samozřejmě že to nebylo jednoduché. Vím, že dlouhá léta byly ceny kroužků u nás velmi nízké a že si na to lidé zvykli. Všechno se ale zdražuje. Náklady na provoz, na pomůcky i na materiál se pořád zvyšují. I přesto, že odměny pro externí pracovníky jsou spíše symbolické, docházelo k tomu, že vybrané účastnické poplatky někdy ani nepokryly mzdu externisty. A na materiál pro děti a příspěvek na provoz DDM už nezbylo. Částky za kroužky v jiných městech se s našimi původními cenami vůbec nemohly srovnávat. I po zdražení vyjde jedna hodinová schůzka každého účastníka na méně než dvacet korun. Během té hodiny tráví děti čas smysluplně, dělají to, co je baví, někdo se jim věnuje a důležité jsou také sociální kontakty, které u nás navazují s ostatními.

Věřím, že některým lidem se zdá částka 600 až 1000 korun za celý rok hodně. Není to málo. Ale kolik stojí jedna večeře v restauraci? Kolik stojí jedna návštěva kina?

Byla jsem bohužel nucena tento nepopulární krok učinit, aby se mohl dům dětí rozvíjet a vylepšovat.

Naplnily se všechny kroužky? Pokud ne, znáte důvod nezájmu o některé z nich?

Všechny kroužky se bohužel nenaplnily. Některé byly původně otevřeny, ale protože se pár dětí odhlásilo, musely být kvůli nedostatečnému počtu účastníků zrušeny.

Letošní rok je velmi negativně ovlivněn pandemií a s tím souvisejícími přísnými opatřeními. I když na začátku školního roku nebyly školy a školská zařízení zavřeny, rodiče se z mnoha důvodů obávali hlásit své děti do kroužků. Někteří se báli nákazy, jiní řešili existenční problémy, někteří přišli o práci nebo dostávali sníženou náhradu mzdy. Samozřejmě někoho mohlo ovlivnit i zdražení kroužků a obava, že za své peníze nedostanou to, co si zaplatili.

Každopádně bych chtěla všechny uklidnit. Pokud neodučíme všechny hodiny, poměrnou část poplatků budeme vracet v souladu s novou vyhláškou MŠMT.

Co se děje v domě, když je nyní uzavřen?

Chceme, aby dům dětí byl příjemným místem pro všechny, proto pokračujeme v jeho zvelebování. Máme vymalovaný sál, kancelář a chodbu, barevně natřené obložení. Loutkové divadlo Emil se přestěhovalo na starou školu a tím se krásně zvětšil sál. Vybavily jsme ho barevnými míči a velkou žíněnkou na cvičení. V sále máme nainstalovanou tabuli a interaktivní

dataprojektor, který jsme pořídily díky zapojení do projektu EU. V současné době jsme se ještě pustily do rekonstrukce klubovny vedle kuchyňky. Bude sloužit i jako čekárna pro děti, aby nemusely před kroužkem sedět ve studeném zádveří.

Začaly jsme s obnovou krojů pro dětské soubory, které od letošního roku patří všechny pod dům dětí.

Absolvujeme různá školení a webináře, abychom se dále vzdělávaly.

Procházíme, třídíme a upravujeme povinné dokumenty.

Máme radost, že mírné uvolnění koronavirových opatření nám umožnilo zahájit alespoň činnost logopedického kroužku a prezenční doučování jednotlivců.

Angličtinu pro dospělé jsme prozatím spustili alespoň online.

Pomáháme s doučováním zájemcům, kteří se přihlásili přes stránku Mít kam jít do Klubu anonymních záškoláků.

Co to je Mít kam jít?

Je to webová stránka, kterou zřizuje Sdružení pracovníků domů dětí a mládeže. Najdete tam spoustu tipů pro trávení volného času a nabídku na pomoc s učením. Vzhledem k tomu, že je distanční výuka velmi náročná, rozhodli se pedagogové volného času v této oblasti pomáhat. Pomoc je anonymní a bezplatná.

Co vás trápí?

Moc nám chybí, že se nemůžeme setkávat a společně trávit čas. Uvědomujeme si, že nejen dospělí, ale i děti současnou situaci těžce nesou. Chtěly bychom konečně tvořit, cvičit, tančit, zpívat, učit se něco nového a bavit se s našimi svěřenci.

Tvoje přání?

Za celý tým pracovníků domu dětí vám všem přeji hlavně pevné zdraví, radost a pohodu. Přeji vám příjemně prožité vánoční svátky (raději jen v kruhu rodinném) a šťastné vykročení do nového roku. Snad se v něm všechno vrátí do normálu a budeme se moci konečně vídat.

Těšíme se na vás.

Děkuji za rozhovor.

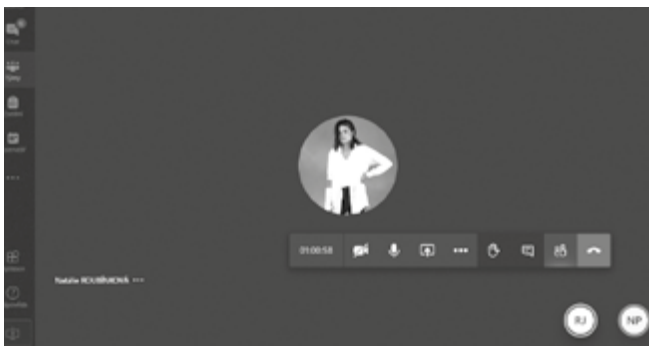
Iveta Mátlová

Krátké zprávy ze základní školy

Před pěti měsíci – **25. 8. 2020** začal v základní škole přípravný týden. Všichni pedagogové si kladli otázky: *Nastoupí děti do škol? Všechny, nebo jen část? Budou se nosit roušky, nebo nebudou? Jaká nás čekají opatření? Koho a jak zasáhnou?*

1. září mohli všichni žáci nastoupit do školy. Bohužel přišla i omezení. Tradiční slavnostní přivítání prvňáčků se uskutečnilo v tělocvičně pouze za přítomnosti rodičů. V průběhu září se situace zhoršovala, zavedla se povinnost nosit roušku během výuky pro 2. stupeň. Epidemie se však šířila velmi rychle. **14. 10. se z důvodu vládního nařízení** opět uzavírají školy a přecházíme na distanční vzdělávání.

Stručně – co to je? Výuka „na dálku“, výuka ve virtuálním prostředí. Rozlišujeme **2 typy – synchronní –** tedy tzv. „online“ – žáci se připojují ve stejný čas a probíhá vyučování. **Asynchronní** – jsou zadané samostatné úkoly, které žáci plní a odesílají ke kontrole. Naše škola využívá oba principy. Oba typy mají svoje místo a je dobré je zařazovat.

Chtěla bych se trochu zmínit o tzv. „onlinu“. Všichni známe ze sociálních sítí hlášky typu: *„Hálo žáci, jste tam?“, „Paní učitelko, vy jste mi vypadla“* a jiné. Bohužel to opravdu slyšíme. A často nevidíme nic než kolečka a písmenka (viz přiložené foto). Připravit zajímavou hodinu na online je práce na několik hodin. Nikdo nás to neučil, snažíme se a myslím, že to děláme dobře. Potřebujeme spolupráci rodičů a jsem moc ráda, že tato spolupráce funguje. Rodiče jsou velmi vytížení, hlavně u nejmladších žáků.

Na tomto místě chci velmi poděkovat všem pedagogům v naší základní škole. Jsem na ně hrdá, jak se s touto výzvou vyrovnali. Všichni v pár týdnech udělali obrovský pokrok v IT dovednostech a znalostech. Zaslouží si velké poděkování.

18. 11. se vrátili do školy žáci 1. a 2. ročníku. Na tuto chvíli se těšili nejen děti, ale také pedagogové.

30. 11. 2020 nastoupil k prezenční výuce zbytek prvního stupně, 9. ročník a druhý stupeň na rotační výuku.

Jsme moc rádi alespoň za tuto variantu a těšíme se!

Nejsme všichni mladíci a mladice, někteří z nás mají i nějaký ten zdravotní problém. Ale vzdělávání našich žáků je pro nás důležité, a proto všichni nastoupíme i s rizikem možné nákazy. Škola a výuka pro nás není jenom práce, ale také poslání a zábava. Své žáky máme rádi a chceme je naučit co nejvíce.

Jitka Jančíková, ředitelka ZŠ

Loutkové divadlo Emil desetileté

Pohádkami baví loutkové divadlo Emil dětské publikum již deset let.

Když jsem se spolu s pěti dalšími maminkami před lety začala seznamovat s loutkami uloženými v Domě dětí a mládeže Hluk, ani jednu z nás nenapadlo, že se svět loutek stane naším velkým koníčkem. Začátky nebyly lehké. Pouze jedna měla zkušenosti ze školky s maňásky, ale s loutkoherectvím žádná. O divadelní průpravě ani nemluvě. Není tedy divu, že nastudování první pohádky trvalo trochu déle. Za necelý rok jsme odehrály první pohádku O perníkové chaloupce. Byly jsme mile překvapeny velkým zájmem hlucké veřejnosti, ten přetrvává dodnes a jsme za něj moc rády.

Až do roku 2013 jsme tvořily ryze ženské uskupení. Na sklonku roku jsme mezi sebe přijaly Tomáše Novotného, který nahradil svou sestru. Naše pohádkové postavy nutně potřebovaly mužský hlas a my loutkoherečky kolegu, který snese naše občasné ženské štěbetání. Vše krásně funguje – Tomáš svůj hlas propůjčuje mužským postavám a se stoickým klidem čekává, až si vše, my ženské, dopovídáme.

Hrajeme s krásnými loutkami, jejichž autorem je Emil Hauptmann. Snažíme se zachovat stejný styl. Za poslední léta jsme zakoupili loutky vlka, kozy a Dlouhého z dílny pana Maška, který je vyrábí právě dle návrhu zesnulého umělce. I když máme k dispozici více jak dvacet loutek, na každou novou pohádku si je připravujeme a upravujeme. Je třeba je přizpůsobit danému ději. Proto se z princezny stává víla, z obyčejné Mařenky Karkulka nebo z loupežníka Široký. Všechny tyto proměny má na starosti Marcela Šáchová, která loutky vždy hezky obšije a upraví. Na výrobě kulis se podílíme všichni.

Scénáře většinou přejímáme, někdy se však musí upravit. Tomu se věnuje zejména Petra Hájková, která má cit pro výběr a také dokáže pohádky hezky přepsat. V průběhu zkoušek pak scénář upravujeme všichni tak, aby bylo možné pohádku techniky zahrát, protože v zákulisí má každý svou funkci. Kromě vodění loutky musíme stíhat měnit kulisy, pracovat s oponou, světly a hudbou. Vše musí pěkně navazovat.

Od roku 2010 jsme nastudovali deset pohádek, ale odehráli zatím devět, neboť ta poslední Dlouhý, Široký a Bystrozraký čeká na svou premiéru, jakmile pomine pandemie. Za desetileté období jsme odehráli několik desítek představení nejen pro veřejnost, ale také pro mateřské školy v Hluku a jeho okolí. V roce 2014 jsme si vyzkoušeli zahrát i pro dospělé publikum, při oceňování sportovců města Hluk – byla to zajímavá zkušenost...

Hrajeme spíše pro menší publikum – pohádkový svět zajímá děti do 10 let. Jsme moc rádi, že naše pohádky oslovují nejen Hlučany, ale také rodiny z blízkého okolí. Za ta léta máme stálé a vytrvalé publikum – některé děti jsou nám věrné, i když hodně odrostou.

Z počátku jsme zkoušeli a hráli v domě dětí. Po získání skládací divadelní scény se divadelní představení odehrávají v městském kině, v pohodlném prostředí pro diváky i nás, herce. Díky mobilní scéně jsme se proměnili i na kočovné divadelníky, zamířili jsme na Babí horu, do Uherského Hradiště i Uherského Brodu.

Kromě loutkových představení se se svými diváky pravidelně setkáváme při pořádání pohádkového putování Z pohádky do pohádky.

V současné době se nám splnilo naše velké přání – mít jedno místo, kde budou uloženy všechny rekvizity a kde budeme moci i zkoušet. V době covidové, kdy jsme nemohli hrát, jsme se přestěhovali do jedné místnosti ve staré škole. To vše díky pochopení a podpoře města a vedení domu dětí.

Brzy budou Vánoce, období, kdy se plní přání. I my máme přání, které bylo donedávna samozřejmostí: Přáli bychom si znovu vyjít s loutkami na pódium, slyšet dětský smích a oslavit naše desáté narozeniny. Snad bude příležitost 27. března 2021 při odložené premiéře naší nové pohádky. Jste srdečně zváni.

Za loutkové divadlo Emil Iveta Mátlová

Střípky z mateřské školy

Vánoce jsou už za dveřmi, ale poohlédněme se zpět o pár měsíců, kdy nám začal nový školní rok 2020/2021. Vstoupili jsme do něj s mnoha omezeními, předpisy a zákazy. I přesto se my ve školce snažíme dětem tuto dobu zpříjemnit. Bohužel za námi nemohou žádná divadla a kouzelníci. O to víc si užíváme hry, tvoříme, hrajeme si sami pohádky s loutkami, povídáme si a také se učíme. Na interaktivním displeji MultiBoardu využíváme hlavně vzdělávací programy „Barevné kamínky" a další programy zaměřené na všestranný rozvoj dětí.

Ještě v minulém školním roce jsme se účastnili výtvarné soutěže s názvem „Požární ochrana očima dětí". Vyhodnocení si dalo na čas, a tak jsme se až na konci září dozvěděli, že jsme získali dvě ocenění. Jednalo se o první místo v kategorii M1 (mladší děti) a druhé místo v kategorii M2 (starší děti).

Nejmenší děti z Modré a Žluté třídy si na prostředí mateřské školy zvykly dobře, rády do školky chodí, povídají s učitelkami a hrají si s ostatními dětmi.

Každý rok připravujeme výkresy i vystoupení na Výstavu ovoce a zeleniny pořádanou Svazem zahrádkářů v Hluku. Ta se letos nekonala klasicky, ale zahrádkáři ji alespoň pro naše děti připravili v prostorách jídelny MŠ.

26 dětí z Fialové a Duhové třídy, které dosáhly věku 5 let, se zúčastnily soutěže pro chytré hlavy Úkoly čmeldy Pepíka. Do druhého kola postoupilo 11 dětí.

Děti z Duhové třídy si uspořádaly soutěž v hrabání listí na zahradě MŠ. Vyhráli všichni, protože přišli na to, že největší radost je, když si navzájem pomůžou, a tím nahrabali také největší hromadu listí.

V MŠ probíhá pro předškolní děti také distanční výuka. Přes e-mail dostávají rodiče dětí domů úkoly, které děti vypracují, a ty pak odešlou zpět nebo je přinesou do MŠ.

Každoročně probíhá v průběhu podzimu screeningové vyšetření zraku dětí, na které mohou rodiče své děti přihlásit. Tentokrát jsme toto vyšetření museli odložit, ale budeme se snažit, abychom vyšetření zraku dětí mohli nabídnout, jakmile to bude možné.

Vzhledem k aktuální situaci se nekonají Vánoční dílničky, i tak si s dětmi napečeme cukroví, vyrobíme dárečky, uspořádáme vánoční besídku a budeme doufat, že na nás Ježíšek nezapomene.

Na čtvrtek 17. prosince máme dlouhou dobu naplánováno divadelní představení „Vánoční hvězdička". Herci, kteří si říkají Truhlík a Truhlička, jsou u dětí velmi oblíbení, protože mají vždy pro děti připravené zábavné, veselé, ale i poučné písničky a scénky.

Vánoční období má být tím nejkrásnějším v roce, vždyť co potěší víc než rozzářené oči dětí u stromečku? Proto vám všem přejeme, aby i ty letošní Vánoce byly ve znamení klidu, míru a pohody a do nového roku 2021 hlavně zdraví.

Mateřská škola bude uzavřena od středy 23. 12. 2020 do neděle 3. ledna 2021. V pondělí 4. ledna se budeme těšit, až se děti vrátí do MŠ, aby nám povyprávěly své vánoční zážitky.

Lenka Prachařová

Dosloužila – je nepotřebná

Vždy, když jedu cestou na Uherské Hradiště nebo zpět, utkví mi pohled na autobusové čekárně za Hlukem u SZT. Pohled smutný, neveselý. Dá se říci obrazně, že je to moje dítě. Podílel jsem se na jejím zhotovení téměř třetinově. Ale pěkně popořádku.

Od svého vzniku v roce 1977 bylo SZT (Středisko zemědělské techniky) součástí závodu 02 Uherský Brod při Státním statku MSP rovněž v Uherském Brodě. STZ bylo od začátku výrobcem a dodavatelem technologického vybavení vepřínů. V té době pro Čechy a část Moravy probíhala výroba v Uhlířských Janovicích ve středu Čech a firmě Agra Slavkov u Brna. Část Moravy a celé Slovensko vykrývalo svými výrobky právě SZT. Tyto takzvané přidružené výroby měly být k dispozici ostatním střediskům závodu 02, která neměla tak vybavené mechanizační dílny, a to v oblasti řezných železných materiálů, jejich odbyt, vrtání, svařování apod. Také měly sloužit pro zaměstnávání části lidí v době vegetačního klidu (listopad – únor). V neposlední řadě také jako výpomoc při žních, okopávání řepy, svozu sena, sběru ovoce apod. V té době byl nárůst objednávek tak velký, že se výroba stále rozšiřovala. Toho si bylo vědomo vedení závodu i podniku. Proto se průběžně investovalo do budov, sociálního zařízení i strojního vybavení, neboť výsledky hospodaření vždy částečně zmírnily případné výpadky v rostlinné a živočišné výrobě. Z uvedených důvodů docházelo k navyšování počtu zaměstnanců, ať už z Hluku, Kunovic i dalších okolních obcí. To zase vyžadovalo rozšířit sociální stravovací kapacity, a když se v některých částech roku rozjela výroba na 2 směny, vyvstal problém

i s dopravou zaměstnanců. Vedení střediska vždy dobře spolupracovala s odborovou organizací. Proto jsme spolu osobně i písemně požadovali po ČSAD Uherské Hradiště, aby u SZT zastavovaly autobusy z obou směrů na ranní i odpolední směny. Po delších jednáních se nám to podařilo. Aby zaměstnanci nemuseli vybíhat ze střediska, až když viděli přijíždějící autobus z Hluku, od Uherského Hradiště téměř nemožné, byla nutnost vybudovat autobusovou čekárnu. Poté to již bylo na nás, svářečích střediska. Bylo rozhodnuto postavit ji ve směru od Hluku. Zhotovili jsme rám nad příkopem, zabetonovali a potom celou čekárnu svařili v hale. Bez nějakých výkresů nebo povolení. Toho bychom se asi od nadřízených orgánů nedočkali. Pak jsme ji celou zapřáhli za vysokozdvižný vozík, na pneumatikách přetáhli na místo a zavařili k rámu.

Osobně jsem ještě sondoval, jestli by nám Okresní správa silnic (sídlila naproti kina Mír v Uherském Hradišti, směr Jarošov) nezaplatila několik litrů barvy na nátěry, ale zase jsme nepochodili.

Posledního února 2009 byli všichni zaměstnanci bývalého SZT, potom po privatizaci Státního podniku Zemtech, následně firmy Zemos, propuštěni. V současné době je v objektu menší firma z Hluku, ta ale už čekárnu nepotřebuje.

Proto, když vidím tento stav, navrhl jsem na zasedání zastupitelstva města Hluk, konaného 16. 9. 2020, aby město čekárnu odstranilo (je na pozemku města, nemá žádné oficiální povolení), jinak se z ní stane veřejný záchod pro projíždějící řidiče.

Stanislav Píštěk
zaměstnanec SZT 1977–2009

Členové brigády socialistické práce střediska zemědělské techniku státního statku MSP Uh. Brod v Kunovicích vlastními silami pomáhají zlepšovat pracovní prostředí. Převážně z odpadního materiálu vybudovali autobusovou čekárnu při silnici 498 z Kunovic do Hluku. Nová čekárna, výsledek stapadesáti brigádnických hodin, znamená současně splnění jejich vytyčeného závazku. A jak je vidět, slouží dobře svému účelu.

Co napsali strýček Dufka o zdravotnictví za starých dob

Až do roku 1887 v Hluku žádný doktor nebyl. Jenom v Hradišti, v Brodě nebo v Ostrohu bylo možno v případě nutnosti vyhledat lékařskou pomoc. Lidé toho však velmi zřídka využívali, protože na doktora jaksi nezbývaly peníze.

Lidí, kteří o sobě tvrdili, že všem nemocem rozumějí, bylo ovšem dost a každý z nich měl své metody. Tetička Halova například říkávali, že všecky nemoci jsou od žaludku, a když je zdravý žaludek, nemůže přijít žádná nemoc. Proto léčili vždycky napřed žaludek a to tím, že nemocný musel sníst několik zrnek skočce (zdroj ricinového oleje), který si pěstovali ve své zahrádce. Žaludek se v krátké době vyprázdnil přední i zadní cestou a pak se zvolna podával nemocnému nejprve čaj z puškvorce či kmínu, později i polévka.

Jiná babka léčitelka zas měla zásadu, že každá nemoc pochází z krve. Je-li krev zdravá a čistá, nemůže vzniknout žádná nemoc. Nečistota z krve se nejlépe odstranila pocením. To se dalo vyvolat napařováním nemocného nad škopkem horké vody, v níž byly vařeny zelinky, nejčastěji stěřiny z horní louky. Po napaření se nemocný zabalil do plachty v té horké vodě namočené, musel vypít čaj z bezového květu a šípkového okvětí nebo květu lipového, lehnout do postele a co nejlépe se zakrýt. Vydržel-li tak ležet 3–4 hodiny, měl krev čistou jak Vizovice a mohl druhý den jíst už trochu slepičí nebo i hovězí polévky.

Dobře pochodil ten nemocný, který se hned po prvním léčení uzdravil. Nebylo-li mu lépe, přišla jiná baba, medicínské umění své předchůdkyně dokonale zkritizovala a nasadila své vlastní metody. Když však ani pak nemocný nepookřál, dostavila se další a martýrium pokračovalo. Tak obyčejně chudáka maroda baby kurýrovaly, až se buď uzdravil, nebo díky jejich úpornému úsilí umřel. V takovém případě se jednoduše pokrčilo rameny a konstatovalo se, že „od smrti léku néni“. Mimo takové zelinářky a porodní babky objevil se občas v některé dědině zázračný lékař, k němuž pak chodili lidé ze široka daleka a rozšiřovali pak dál jeho věhlas a velebili dovednost, jestliže někoho uzdravil. Nejvyhlášenější byla v tomto směru Anča Pagáčena ze Žítkové. K té chodili lidé z celých Uher a Moravy. Ta ovšem bylinám, nemocem a jejich léčení opravdu rozuměla. Když se k ní nemocný sám nemohl dostavit, stačilo jí, když jí přinesli jeho košili.

Také ze Slovenska, či jak se dříve říkalo z Uher, sem chodili olejkáři, kteří prodávali jalovcový olej a všelijaké lektvary, které byly od mnoha různých nemocí. Lidé to kupovali a užívali raději, než aby šli k doktorovi. V léčení se obzvlášť vyznaly porodní báby, ale i jiné bylinářky se jim pletly do kšeftu. Těm se za léčení sice neplatilo hotovými, ale zadarmo to také nebylo. Odměnou byl obyčejně pytlík mouky, hrouda másla nebo sádla anebo několik desítek vajec.

Desinfekční prostředky lidé neznali. Jediným takovým velmi často používaným prostředkem byla pavučina. Když se někdo uřezal, zabalili to hned pavučinou. Ta zastavila krev a prý i desinfikovala. Nestačila-li k zastavení krvácení pavučina, zaručeně pomohla vaječná skořápka. Ta se na ráně ponechala až do úplného zhojení. Bolení zubů, hlavy nebo břicha se léčilo nahřívaným pytlíkem žitných otrub s kafrem nebo písku se solí.

Zásluhou chybějící lékařské péče bývala v dřívějších dobách velká dětská úmrtnost. Celá spodní část hluckého hřbitova bývala plná dětských hrobů.
Na fotografii varhaník Polášek se svou matkou, babičkou a mrtvým bratrem. Rok 1917.

Léčení bolavých zubů bylo hodně obtížné. V nejzazším případě se však vždycky našel někdo, kdo dovedl bolavý zub vytrhnout. Posledním z takových odborníků byli Martin Polášek. Ten si kdesi koupili zvláštní nástroj na trhání a tím se zub z dásně vyvrátil. Nesnadno se s ním však trhaly zadní zuby, neboť se při tom obyčejně roztrhla ústa. Proto vešel do obliby tzv. šalvostr. Nevím přesně, co to bylo, ale domnívám se, že nějaká žíravina, do níž se namočil kousek vaty omotané na sirce a ten se přiložil na bolavý zub. Ten se po chvíli vyleptal i s vnitřní dření a přestal bolet. Šalvostr bylo možno koupit jen v lékárně a to obstaral obyčejně listonoš neboli „počta“. Stalo se, že jednou „počta“ Podlas nesli komusi šalvostr a v kapse u kalhot se v lahvičce pomalu uvolnila zátka. Milý šalvostr začal stékat dolů po gatích a po noze až do boty. Podlas přidali do kroku a hned na Drahách u studánky vyzuli boty i gatě a všecko už bylo propálené a zničené.

Někdy z Božího dopuštění přišla i velká epidemie, jako mor nebo cholera, a zařádila si tak, že byla proti ní i veškerá tehdejší lékařská věda bezmocná. V roce 1831 během šesti týdnů zemřelo šedesát dospělých Hlučanů a v roce 1836 za stejnou dobu dokonce 280.

Podobně řádívaly i černé neštovice. Po roce 1895 začalo povinné všeobecné očkování proti této nemoci a od té doby se neobjevila. Po zavedení dokonalejších hygienických návyků se už neobjevovala ani cholera.

Podle zápisků pana Josefa Dufky
vybrala Marie Plačková

Josef Dufka (28. září 1895 – 1. února 1973) *se narodil v Hluku. Od svých deseti let se pohyboval po celém Rakousku-Uhersku. V březnu 1915 byl odveden a 25. dubna 1915 nastoupil u 25. pěšího pluku a s ním byl odvelen na ruskou frontu, kde byl později zajat. V zajateckém táboře v Darnici se setkal s dalšími vojáky z Hluku. Z tohoto pobytu vzniklo několik desítek stran pamětnických zápisků. Josef Dufka zde líčí místy až krutě upřímně své zážitky z východního bojiště, kde se pohyboval na obou stranách fronty a prožíval neuvěřitelná dobrodružství. Tyto vzpomínky vyšly knižně v nakladatelství Ottobre 12 před Vánocemi roku 2001. V roce 1924 byl Josef Dufka zvolen obecním zastupitelstvem do letopisecké komise obce Hluku. Byl velmi agilní, navštěvoval archivy v Brně a Uherském Hradišti. Napsal šest sešitů pamětí a rodinné kroniky, ve kterých ovšem dokonale popsal i život obce. Poněvadž se jednalo o kroniky ryze soukromé, události zde zachytil bez ideologického zkreslení, které po oficiálních kronikářích vyžadovala komunistická mašinérie. Byl vzorný zemědělec, používal na svou dobu moderních metod a postupů a jako jeden z prvních využíval umělých hnojiv.*

2021

Krásnou, ničím nerušenou vánoční pohodu,
hodně zdraví, štěstí,
pracovních i osobních úspěchů
v nadcházejícím roce 2021

vám přejí

starosta Martin Křižan
a místostarosta Zdeněk Botek

František Říha jubilující

V říjnu oslavil své životní jubileum František Říha – muzikant, dlouholetý ředitel Základní umělecké školy v Hluku, výrazná osobnost kulturního dění v Hluku.

Panu Říhovi přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, zvídavé žáky, ať mu to stále tak dobře hraje.

Za všechny Hlučany redakce Hluckých novin

František Říha – muzikant a pedagog

Nenápadný a skromný člověk, ale vynikající muzikant a výborný učitel hudby František Říha se narodil rodičům Františkovi a Marii Říhovým 11. 10. 1950 v Hluku. Frantovi rodiče neměli sice muzikantské vzdělání, ale slovácké písničky nejen poslouchali, ale i rádi si je zazpívali. Otec František měl doma harmoniku a malého Frantu naučil základy hry na tento nástroj. Franta si vzpomíná na to, jak ve 4 letech doprovázel na harmoniku své spolužáky ve školce při školních besídkách. A také chodil bavit zaměstnance hluckých závodů na jejich oslavách nebo schůzích, kde sklízel od lidí velké uznání. V šesti letech začal chodit do tehdejší Lidové školy umění do Uherského Hradiště, hře na harmoniku jej učil Jan Goldinský. Po pěti letech si vybral zábavnější a pestřejší nástroj – klarinet pod pedagogickým vedením Ladislava Chmelaře. V průběhu let hrál v mladé muzice pod vedením Jana Krsičky, cimbálové muzice pod vedením Jaroslava Hrabovského. Před vojnou působil v cimbálové muzice Dolňácko a skupině MINNEP. Franta odsloužil vojenskou základní službu u posádkové hudby v Kroměříži, kde to pro něho byl balzám na duši. To byl také zásadní obrat v jeho muzikantském myšlení. Tady poznal profesionální muzikantskou práci, potkal řadu muzikantských osobností a hlavně mohl na sobě profesně pracovat. Když se vrátil z vojny, cimbálovka Dolňácko nabírala na kvalitě a Franta se rozhodl spojit své síly a svůj kumšt právě s touto muzikou. Jožka Polách byl dobrý primáš, Franta mu výrazně pomáhal s repertoárem a úpravou písní.

Franta pracoval v Autopalu jako dílenský kontrolor a přitom dálkově studoval hru na klarinet na konzervatoři v Brně a připravoval se na profesionální muzikantskou práci. V roce 1975 odchází Franta Říha z Autopalu a nastupuje na funkci „metodika pro amatérské soubory “na Okresní kulturní středisko v Uherském Hradišti. Kromě organizačních prací kolem kulturních akcí v okrese a organizace přehrávek souborů patřilo k Frantovým povinnostem také organizování Slováckého festivalu dechových hudeb. Festival byl největší kulturní akcí prezentace dechových hudeb v roce. První ročníky se konaly v Uherském Brodě. Po rozhodnutí vybudovat zde sportovní halu musel Franta řešit jiné místo pro jeho pořádání. Nabízela se sportovní hala v Kunovicích, kde se také dva ročníky konaly. Scházelo tu však vhodné zázemí i lidi, kteří by se angažovali a měli k této akci vřelejší vztah. Obrátil se o spolupráci na tehdejšího předsedu Sdruženého klubu pracujících v Hluku pana Zdeňka Křiváka. Zdeněk udržoval dobré styky s pořadateli ratíškovického festivalu. Společně se rozhodli pořádat Slovácký festival v Hluku, což se po mnoha jednáních podařilo. První ročník festivalu se rozhodli udělat na rekreačním středisku Autopalu Hluk na „Babí hoře“, který přerušila silná bouře s deštěm. Další festivaly se už konaly na hřišti TJ Spartak Hluk. Festival se stával čím dále populárnější a kromě moravských a slovenských dechovek se této akce zúčastnily také dechovky z Rakouska a Holandska. Zástupci dechovek z Rakouska si vyžádali jak odbornou pomoc s přípravou skladeb pro závěrečný monstrkoncert, tak i konzultaci ve Vídni. Kdo jiný by tam jel než Franta Říha a Slávek Smišovský? Obě dechovky měly k oběma našim muzikantům a autorům patřičný respekt.

V roce 1982 nastoupil Franta jako učitel dechových nástrojů do LŠU Uherský Ostroh, kde se v roce 1986 stal ředitelem. Ve škole působil jako učitel také známý skladatel Blahoslav Smišovský. S Frantou často debatovali o muzikantských problémech, jeho skladatelské činnosti, spolupracovali ve výuce a hlavně se vzájemně respektovali. Když vytvořil Slávek skladbu „Za tichú Moravú“ pro dechovku jako valčík, Franta mu nabídl její táhlou podobu pro cimbálovou muziku, jindy se Slávkovým svolením předělal Hluckou polku do swingové podoby pro kapelu Húlavu. Slávek jezdil hodně a rád do Hluku, měl zde hodně přátel i v souvislosti s festivalem, při jehož pořádání pomáhal a rád si tu zadirigoval monstrkoncert.

Franta je rád, že se mu podařilo zřízení tehdy už ZUŠ v Hluku i rozšíření nabídky výuky hry na housle, saxofon, kytaru a také vybudování nového tanečního oboru. Chloubou školy byly dětské cimbálové muziky, jejichž několik generací se podařilo z žáků vytvořit. Ať už to byl Pramének z Uherského Ostrohu nebo Šefranica z Hluku, vždy dosahovaly výborné úrovně. Z těchto souborů se vyprofilovala také řada úspěšných muzikantů, kteří hudbu dál studují, např. výborná zpěvačka Lucie Rybnikářová z Hluku nebo nevidomý muzikant a vynikající primáš Radim Vojtek z Boršic u Blatnice.

Franta má se svou ženou Ludmilou dva kluky. Oba dva se rovněž muzice věnují. Společně založili rodinnou cimbálovou muziku Babica. V roce 2014 odešel Franta do penze, dál ještě ve škole pedagogicky působí, rád se věnuje svým pěti vnoučatům, stále je plný elánu, má pořád zájemcům o muziku co dát.

Myslím si, že Franta zůstane muzice a výchově muzikantů věrný ještě delší dobu a vyučí ve svém plodném životě ještě hodně muzikantů.

Antonín Zlínský (redakčně kráceno)

Čas plyne, ale vzpomínky zůstávají.
17. září 2020 jsme vzpomněli nedožitých 100 let naší maminky, babičky a prababičky, **paní Františky Libosvárové**. 1. května 2020 to bylo 5 let, co odešla na věčnost. S láskou vzpomínají děti s rodinami.
Redakce Hluckých novin se celé rodině velmi omlouvá, za zpožděné uvedení vzpomínky.

Vzpomeňte někdy, přátelé milí, býval jsem mezi vámi rád.
Dne 10. října 2020 jsme vzpomněli 21. smutné výročí úmrtí **pana Josefa Hájíčka** a 6. listopadu 2020 jsme si připomněli 25. smutné výročí úmrtí jeho syna **Jožky**. Za vzpomínku děkují vnučka a dcera Veronika, manželka a maminka, syn a bratr s rodinou.

Kdo byl milován, není zapomenut.
Dne 13. října 2020 jsme vzpomněli nedožité 95. narozeniny **paní Marie Vackové.** Dne 26. srpna 2015 jsme vzpomněli již 12. výročí jejího úmrtí. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Zastavilo se srdce, klesly její pracovité ruce.
Dne 14. října 2020 uplynulo sedm let, co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, **paní Marie Bachánková**. S láskou a úctou vzpomínají syn, dcery a snacha s rodinami.

Už jen kytičku na hrob vám můžeme dát, zapálit svíčku a vzpomínat…
Dne 22. října 2020 jsme vzpomněli nedožitých 85 let a dne 10. prosince 2020 tomu bylo již 25 let, co nás navždy opustila naše drahá manželka, maminka, babička a teta, **paní Marie Říhová.** Dne 13. prosince 2020 by se dožil 32 let náš syn, bratr a vnuk, **pan Pavel Kadlček**, který nás nečekaně opustil před 10 lety dne 17. června 2010. Za tichou vzpomínku děkují rodiny Říhova a Kadlčkova.

Čas tiše plyne, nevrátí, co vzal, jen vzpomínky nám zanechal.
Dne 28. října tomu bylo 10 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dědeček a pradědeček, **pan Antonín Nemrava**. Stále vzpomínají manželka a dcery a rodinami.

Dne 7. listopadu 2020 jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka a dědečka, **pana Františka Blahy**. S láskou vzpomínají a za vzpomínku děkují manželka, syn František, dcera Pavla, vnuci Martin, Marek, Frank.

Stále budete žít v našich srdcích…
Dne 13. listopadu 2020 jsme vzpomněli už 6. smutné výročí, co nás navždy opustila naše milovaná maminka, manželka, sestra, švagrová a teta, **paní Alena Šimčíková**.
V dubnu jsme také vzpomněli 14. výročí úmrtí našeho tatínka a dědečka, **pana Františka Soviše,** a v květnu 21. výročí úmrtí naší maminky a babičky, **paní Ludmily Sovišové.**
S láskou, úctou a vděčností vzpomíná a nikdy nezapomene rodina Šimčíkova, Jančova a Sovišova.

Jen láska zůstane, ta smrti nezná.
15. listopadu 2020 jsme vzpomněli již 4. výročí úmrtí mého dobrého a velmi milovaného partnera, **pana Jaroslav Šimčíka**, který tak nečekaně zemřel. Stále vzpomíná partnerka Marie Báčová.

Dne 15. listopadu 2020 jsme vzpomněli 10. výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Antonína Kupce**. Za tichou vzpomínku děkují manželka a dcery s rodinami.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, ale láska, úcta a vzpomínky v srdcích žijí dál.
Dne 26. listopadu 2020 jsme vzpomněli 25. výročí úmrtí naší maminky, **paní Jiřiny Omelkové,** a 13. prosince 2020 uplynulo 25 let od úmrtí našeho tatínka, **pana Aloise Omelky**. Za tichou vzpomínku děkují synové Alois a Antonín s rodinami, sestra a ostatní rodina.

Žádný čas není tak dlouhý, aby nám dal zapomenout.
Dne 30. listopadu 2020 tomu byly 2 roky, co nás navždy opustil náš milovaný syn, bratr, švagr a strýc, **pan Pavel Nemrava**. Stále vzpomínají matka a sestry s rodinami.

Díky ti za to, čím jsi pro nás byl, díky za každý den, který jsi pro nás žil.
Dne 3. prosince 2020 by se dožil 65. narozenin náš milovaný manžel a tatínek, **pan Jaroslav Prachař**. Dne 10. 1. 2021 však vzpomeneme 13 let od jeho úmrtí. S láskou vzpomíná manželka Marie, synové a dcera.

Kdo v srdci žije, neumírá.
Dne 5. prosince 2020 uplynulo 10 let, co nás navždy opustila naše maminka, babička a prababička, **paní Antonína Šimčíková**. V květnu jsme vzpomněli její nedožité 95. narozeniny. Za tichou vzpomínku děkují děti s rodinami.

Život jde dál, nevrátí, co vzal, jen vzpomínky zanechal.
Dne 5. prosince 2020 jsme vzpomněli 4 roky od úmrtí našeho tatínka, dědečka a bratra, **pana Petra Prachaře**.
Dne 19. prosince 2020 tomu budou 2 roky, co nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička a prababička, **paní Anna Prachařová**. Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Kdo v srdcích žije – neumírá.
Dne 12. prosince 2020 tomu bylo 8 let, co nás navždy opustil můj drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Ladislav Horňák**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dík za to, čím jste nám v životě byli, dík za každý den, jenž jste pro nás žili.
Dne 16. prosince 2020 vzpomeneme 20. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, **paní Anežky Šimčíkové**. V květnu jsme vzpomněli 6. výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a bratra, **pana Jaroslava Šimčíka**.
S láskou vzpomínají děti s rodinami a všichni, kdo je měli rádi.

Dne 8. listopadu 2020 uplynulo 20 let od úmrtí **pana Jana Blahy.** Vzpomínají syn Josef s rodinou a snacha Marie s rodinou.

Žádný čas není tak dlouhý, aby dal zapomenout.
Dne 20. prosince 2020 vzpomeneme 32. výročí úmrtí **pana Františka Mitáčka.** Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Nezemřela. Spí. Má sen, je krásný. Zdá se jí o těch, které milovala a kteří milovali ji.
Dne 25. prosince 2020 uplynou 2 roky, co nás navždy opustila **paní Marie Šimčíková**. S úctou a láskou stále vzpomíná vnučka Jitka, pravnuci Romana a Filip.

Čas tiše plyne, vzpomínka zůstává.
Dne 26. prosince 2020 vzpomínáme 4. výročí úmrtí **pana Františka Noska.** Dne 25. ledna 2021 by se dožil 90 let. Za tichou vzpomínku děkuje manželka a synové s rodinami.

Dne 31. prosince 2020 vzpomeneme 2 roky od úmrtí naší maminky a babičky, **paní Františky Malůškové**. S láskou a úctou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 2. ledna 2021 uplyne 30 let, kdy nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, **pan Jan Hanáček.** S láskou vzpomínají manželka Božena, dcera Jana a syn Zdeněk s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka na Tebe zůstává.
Dne 4. ledna 2021 vzpomeneme 14. smutné výročí úmrtí **pana Josefa Basovníka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 13. ledna 2021 uplyne rok, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, bratr, švagr a strýc, **pan František Křápek**. Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Dne 24. ledna 2021 si připomeneme první výročí úmrtí naší milované maminky a babičky, **paní Antoníny Tomáškové**. S láskou a úctou vzpomínají dcera Marcela a syn Rudolf s rodinami.

Společenská kronika srpen – listopad 2020

NAROZENÍ
SRPEN
Agáta Malušková
Kateřina Kostková
Tereza Mahdalová
Antonín Kotačka
Petr Šuránek
ZÁŘÍ
Lucie Klabačková
Jakub Drahý
ŘÍJEN
Monika Sedláčková
Viola Daňková
Kristýna Kadašiová
Ondřej Bachan
LISTOPAD
Anna Zaňková
Elena Mazalová
Jonáš Přecechtěl

ÚMRTÍ
SRPEN
Petr Mitáček
Jan Blaha
František Štefaník
ZÁŘÍ
Miroslav Pěrka
ŘÍJEN
František Novotný
František Salanci
Josef Novák
Josef Křápek
Marie Hřebenářová
Marie Polášková
LISTOPAD
Josefa Štěpánková
Marie Štefaníková
Pavlína Mrázková
Marie Dohnalová
Josef Malinovský
Marie Polášková

SŇATKY
SRPEN
Bronislav Růžička – Jana Šimíčková
Petr Rybníkář – Denisa Bodišová
Martin Řezníček – Monika Krčová
ZÁŘÍ
Richard Juříček – Martina Pospíšková
David Nemrava – Marie Čechová
ŘÍJEN
Martin Gál – Eliška Mezírková

Fotbal

Vážení sportovní přátelé,

jistě si někteří pozorní čtenáři ještě pamatujete mé hodnocení fotbalu v roce 2019, které vyšlo v prvním čísle Hluckých novin tohoto roku. Tak jako každá mince má svůj rub a líc, tak i tato dvě hodnocení nemůžou být rozdílnější. Rok 2020 byl extrémně poznamenaný koronavirovou krizí. Byl to rok zákazů, omezení a rušení. Ale z pohledu celkového hodnocení se na to můžeme povznést, protože ač už byla doba jakákoli, všichni měli stejnou startovní čáru a stejné podmínky.

Jarní část sezóny byla úplně zrušena. Získali jsme čas, abychom zkonsolidovali kádry, oslovili a hlavně přemluvili ty správné lidi. A nebudu zastírat, že nám tahle situace nesmírně nahrála do karet. Přesto, že byla jarní část úplně zastavena, fotbal v Hluku se nezastavil. Všechna mužstva s výjimkou jednoho měsíce května poctivě trénovala a nově budovaný A tým se představil v prestižním turnaji nazvaném Covid cup. Ten pak proti Dolnímu Němčí a Újezdci s přehledem vyhrál a věřím, že tím se odstartovala úplně nová éra hlucké kopané.

Konec roku 2020 dopadl jako v pohádce. Ani ve snu by nikoho nemohlo napadnout, že takhle můžeme napříč kategoriemi sezónu uzavřít. A tým, B tým, dorost a mladší žáci, ti všichni přezimují na prvním místě svých tabulek. Mladší žáci byli ve své kategorii naprosto dominantní. Zvítězili ve všech svých zápasech a s 35 vstřelenými brankami a pouze 3 obdrženými neměli naprosto žádnou konkurenci.

#		B
1.	Spartak Hluk	22
2.	Slovácká Viktoria Bojkovice	20
3.	TJ Osvětimany	18
4.	FK Kunovice	14
5.	TJ Sokol Újezdec-Těšov	14
6.	FC Koryčany	14
7.	TJ Těšnovice	13
8.	TJ Nedachlebice	12
9.	FC Fryšták	11
10.	TJ Šumice	10
11.	TJ Buchlovice	10
12.	TJ Nivnice	8
13.	FK Dolní Němčí	6
14.	SK Zlechov	5

#		B
1.	Spartak Hluk B	20
2.	SK Ostrožská Lhota	14
3.	SK Sokol Hradčovice	14
4.	FK Boršice u Blatnice	13
5.	TJ Družstevník Popovice	12
6.	TJ Sokol Horní Němčí	10
7.	FK Uherský Ostroh B	7
8.	Sokol Částkov	4
9.	FK Dolní Němčí B	2

#		B
1.	Spartak Hluk	21
2.	JISKRA Staré Město B	19
3.	TJ Nivnice	16
4.	TJ Sokol Prakšice -	16
5.	FS Napajedla	16
6.	TJ Slavoj Jarošov	13
7.	S.K. Tlumačov	12
8.	SK Zlechov	12
9.	SK Boršice	10
10.	FK Dolní Němčí	9
11.	FC Malenovice	8
12.	FC Morkovice	3
13.	TJ Sokol Újezdec-Těšov	1

#		B
1.	Spartak Hluk	18
2.	FC Strání	14
3.	FK Chropyně	12
4.	FC Ajax Bezměrov	11
5.	TJ Šumice	10
6.	FC Morkovice	7
7.	1.FC Slovácko D	3
8.	Fotb. akademie Zlechov	3
9.	FC Mařatice	0
10.	FK Dolní Němčí	0

Zleva A tým, B tým, dorost a mladší žáci.

Snad největší překvapení nastalo u dorostu. Po zdravé úvaze se před sezónou rozhodla přihlásit krajskou soutěž. Důvod byl zřejmý. Nechtěli jsme, aby kluci museli tvrdě bojovat o každý bod, ale aby se hlavně učili „hrát“ fotbal. Jenomže ještě 14 dnů před sezónou nebylo vůbec jisté, zda se kluci vůbec dají dohromady. S členy výboru jsme objížděli přilehlé dědiny a hledali někoho, kdo by se s námi spojil. V té době totiž byli jistí a poctivě trénovali pouze 4 hráči. Škorec, Matějka, Polách a Soviš. Tihle kluci zaslouží pochvalu, protože nebyli jsme daleko od toho, aby se dorost úplně zrušil, a jen díky nim jsme pořád měli motivaci hledat řešení. Dnes má dorost v kádru 17 v drtivé většině domácích fotbalistů. Víc než samotný výsledek mě osobně ale těší hra, kterou kluci předvádí. Věří si, neodkopávají, neustále se snaží o rozehrávku. Je radost to sledovat.

Hlucká juniorka, jak se přezdívá našemu B týmu, po překvapivém vypadnutí v prvním kole poháru okresního fotbalového svazu v Popovicích zapnula na vyšší obrátky a v celé podzimní části nepoznala hořkost porážky. Ceněné je zejména vítězství 3:0 na horké půdě ambiciózní a výrazně posílené sousední Ostrožské Lhoty. B tým dlouhodobě potvrzuje svoji kvalitu. Již to není jenom o zkušenostech. Mnohem více se začínají prosazovat i mladší generace a ty potřebují těžší zápasy. Přáním či cílem fotbalového výboru je, aby se dotáhla sezóna do vítězného konce a postoupilo se o třídu výš!!!

A tým prošel výraznou proměnou. Ústředními postavami nového mužstva se stali Hlučané Tomáš Martiš s Romanem Sopůškem. Mužstvo v roce 2020 zvládlo odehrát celkem 19 zápasů a pouze jednou odcházelo poraženo. Zaslouženě vede svoji skupinu. Tým zdobí především kvalitní ofenzíva. Diváci se při jejich zápasech rozhodně nenudí. Mužstvo má právem vysoké ambice, sešla se skvělá parta lidí, kteří táhnou za jeden provaz. Doufáme, že se podaří udržet nastavenou laťku a dotáhnout Hluk po dvou letech zpátky do krajského přeboru!!!

Na závěr bych chtěl poděkovat všem větším či menším sponzorům, protože bez nich se v dnešní době fotbal dělat nedá. Děkujeme městu Hluk, firmám Tide Trade s.r.o., Perfect spol. s.r.o, Chemolak a.s., top-body.cz a dalším menším sponzorům.

Zdeněk Horák
předseda fotbalového oddílu

Minipřípravka Hluk

Stolní tenisté TJ Spartak Hluk v novém ročníku 2020/2021

Bohužel tak jako v ostatních kategoriích sportu, tak i v odvětví stolního tenisu nemile zasáhla pandemie do naší činnosti. V tomto ročníku stihla družstva odehrát pouze úvodní kola mistrovských soutěží a v tomto období jsou všechny soutěže přerušeny, ale co nejvíc schází jednotlivým hráčům, je nemožnost tréninků.

Když se ohlédneme za minulým ročníkem 2019/2020, tak naše A družstvo, hrající krajskou soutěž, se umístnilo na celkovém 2. místě, kde si zajistilo kvalifikaci o postup do vyšší soutěže, ale bohužel družstvo nemohlo v rozhodujících zápasech nastoupit v nejsilnější sestavě pro nemoc některých hráčů, takže vysněný postup jim unikl o vlásek. V družstvu, jehož vedoucím je Fanta Marek, byl po celou dobu největší oporou nestárnoucí Rubáš Josef, následován mladičkým talentem (ještě žákem) Schusterem Lukášem a stále se lepšícím Hájkem Petrem. Po celou dobu odváděl standardní výkony Fanta Marek. V B družstvu hráli hráči ze zálohy A družstva v nejvyšší regionální soutěži 1. třídy. Vynikající výkony po celou dobu podávali Sadílek Stanislav a Šmíd Václav, dobré výkony podával i junior Schuster Tomáš. Vedoucím týmu byl Pospíšek Karel, jenž střídal lepší výkony s průměrnými. C družstvo odehrálo v pohodě soutěž RP 3. třídy. Výborné výkony Michala Janči a Radka Soviše, doplněné slušnými výkony Pospíška Štěpána, znamenaly umístnění v horní polovině tabulky. Vedoucí týmu byl Pospíšek Štěpán, jenž dával příležitost zahrát si tuto soutěž i dalšímu talentovanému žákovi Maxovi Širůčkovi. V družstvu dále střídavě hráli Zubík Jaroslav, Macek Jiří a Míšek Jiří.

D družstvo hrálo v RP 5. třídy. Vedoucím byl Hájíček Jaroslav. V týmu se střídali hlavně mladí hráči oddílu – Hájíčková Darina, Širůček Maxmilián, Širůčková Liliana a Uherková Marie. Tito mladí žáci spolu s Pospíškem Tomášem, Suchánkem Miroslavem a Suchánkovou Anetou odehráli i regionální soutěže žáků v našem regionu. Vedoucím a trenérem žáků je Míšek Jiří.

Štěpán Pospíšek – předseda oddílu

Hlučané v pohraničí IV.

Jižní Morava – Mikulovsko

Tak, jak na severní Moravě žili naši vyslanci ve skromných a drsných podmínkách, tak jižní Morava jenom přece přijatelnější kraj. Blízkost Rakouska ještě umocňuje tuto atraktivitu. Proto se našim rodákům odsud moc nechtělo. Ve Valticích žili 3 rodiny z Hluku, konkrétně z Rajčovny. Byli to Šromé, Mitáčci a Machálci.

Rodina Machálkova rozšířila za posledních 10 let o 10 000 sazenic vinné révy svůj majetek. Navíc koupila budovu, kterou přestavěla na penzion s vinárnou. Tady také objevili sklepy, krásně kvelbené z cihel a kamene, a navíc spolu propojené. Blízko náměstí bydlela rodina Bachanova a zde se Ota stavoval u Aničky, když jezdil spolu s kamarády do Břeží. Anička byla vždycky velmi šťastná, že ji rodáci navštívili, a ráda se o Hluku a mládí v Klebetově bavila. Dcera Aničky si postavila penzion blízko náměstí. V Břeží žili Trojkovi z Drahú, Dufci z Drahú, Malůše z Klebetova, Machálkovi z Vyšehradu, rodina Svadbíkova z Nadkostelí a Šťastní z Klebetova. Z Nadkostelí zde bydleli také Mitáčci (syn Emil zemřel). Pan Mitáček byl dokonce i radní v Břeží. Právě Emilovu dceru si vzal Hráček z Hluku – bratr Víti a spolu si zde postavili dům. Z ročníku Oty (1934) jsou tam, nebo byli Tonda Trojek, Tonda Dufka, Marie Machálková, Marie Malůšová a Marie Kadlubová. Syn Šťastných byl velmi dobrý pilot, rodina Trojkova má zase penzión s pohoštěním a sklepem (ve Břeží). Tady bydlela i rodina Šimčíkova z Drahú.

Kousek od Břeží je Drnholec, kde hospodařila rodina Pospíškova, Lekešova a Šimčíkova z Klebetova. (Vnuk Radek má v Hluku stáj s koňmi.) Všichni zde měli velké vinohrady a sklepy. Do Drnholce se odstěhovala také rodina Svobodníkova, která žila a pracovala na Penkovém ovčíně, který byl mezi Babí horou a Dolním Němčím. Svobodníkovi měli dceru Olgu, která byla rovněž Otova spolužačka. Za ní jezdil Ota na návštěvu i se svojí manželkou. Tady si povídali a vzpomínali na starý Hluk, na svoje mládí a také probírali vyhlídky do budoucna.

Nyní mají usedlíci výhodu, že jsou na hranici s Rakouskem a mohou klidně pracovat v Rakousku. Každé euro je dobré. To je rozdíl od života na severní Moravě.

Rodina Bachanova na jižní Moravě

O tom, jak žila rodina Bachanova v pohraničí, napsala paní Anna Řežňáková, která je dcerou Anny Bachanové, o které se zmiňuje pan Ota Konečný. K tomu, aby se toto mohlo uskutečnit, jsem požádal pana Josefa Bachana – čalouníka, který je paní Režňákové prvním bratrancem. Paní Režňáková žije ve Valticích dodnes, její vzpomínky se odvíjejí od vyprávění jejích rodičů.

Květen 1945 a následné měsíce byly v českém pohraničí poznamenány odsunem původních obyvatel německé národnosti. Nejinak tomu bylo i ve Valticích, kde žila do konce války podstatná většina německého obyvatelstva, která byla postupně od srpna 1945 do července 1946 organizovaně odsunuta. Ve městě tak zůstalo z původních 2 200 německých obyvatel pouze 71 osob německé národnosti. Z toho důvodu se do města začali vracet původní čeští obyvatelé, kteří jej v roce 1938 opustili a společně s nimi začal i příliv nových českých obyvatel, kteří pocházeli z okolních obcí, které utrpěly průchodem fronty, především z Lanžhotu a Břeclavi.

Postupně přicházeli obyvatelé z jiných částí Moravy, Slovenska, Čech a reemigranti z Rakouska, Maďarska, Jugoslávie apod. Mezi takovými novými valtickými občany byly i některé rodiny z Hluku.

Na podzim roku 1945 se tak do Valtic přistěhovala i šestičlenná rodina, tehdy již téměř padesátiletého Jana Bachana, domkaře z Hluku. Ve Valticích našli nové bydliště na ulici Růžové, kde jim byl přidělen rodinný domek s malým hospodářstvím, na kterém celá rodina hospodařila. Stali se tak součástí většinového zemědělského obyvatelstva města a postupně se museli začleňovat mezi ostatní obyvatele. Vzhledem k tomu, že podstatná část nových obyvatel pocházela z Podluží, Slovácka a ostatních moravských regionů, nacházeli to, co je spojovalo. Byly to tradice, víra, zájem o věci veřejné, kulturu a sport. Tak vedle běžných denních nelehkých pracovních povinností, které s sebou zemědělství v poválečné době neslo (museli plnit předepsané dodávky a odvody z produkce), začali mezi sebou vytvářet postupně přátelské vztahy. Mladší členové rodiny se zapojili do některých spolků a organizací (Orel, hasiči, ochotnické divadlo, fotbal), podíleli se na pořádání hodů, dožínek, plesů a také aktivního farního společenství.

V době, kdy se Bachanovi do Valtic přistěhovali, byly jejich děti většinou již na prahu dospělosti. Nejstarší syn František již plnoletosti dosáhl, jeho sestra Marie měla 19 let, nejmladší syn Jan byl v té době dvanáctiletým chlapcem. Mladší dcera Anna přišla do Valtic za rodinou až 1. ledna 1946, v den svých 17. narozenin, a její život se měl ubírat zcela jiným směrem. V červnu roku 1946 měla natrvalo odcestovat do Ameriky, ke své bezdětné tetě, kde ji měla čekat „skvělá“ budoucnost. Život však jí postavil do cesty člověka, do kterého se zamilovala, a i přes všechny útrapy a příkoří, které musela vytrpět v důsledku toho, že odmítla cestu za oceán, se za něj v listopadu 1948 provdala. Svatbu měla ve stejný den společně se svým starším bratrem Františkem. Tak se tito dva sourozenci již vydali svou vlastní cestou, založili si ve Valticích své rodiny a natrvalo se zde usadili.

Osud zbývajících členů rodiny byl však silně poznamenán únorovým převratem v roce 1948, následnou kolektivizací, vybudováním drátěných hraničních zátarasů. Vlivem těchto nových politických změn došlo k tomu, že se otec rodiny Jan Bachan stal politicky nežádoucí osobou v pohraničí, byl krátkou dobu vězněn a vzápětí na to musela v listopadu 1949 zbylá část rodiny Valtice opustit a vrátit se zpět do Hluku.

Další dvě rodiny, které z Hluku do Valtic přišly, rodina Machálkova a Šromova, měly již jiný vývoj a ve Valticích se trvale usadily.

Antonín Zlínský

VYHLÁŠENÍ VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ

Tajemnice Městského úřadu Hluk vyhlašuje výběrové řízení na pozici: **REFERENT/-KA INFORMAČNÍHO CENTRA**

Základní požadavky:
- státní občan ČR, příp. cizí státní občan s trvalým pobytem v ČR,
- fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům, je bezúhonná, ovládá jednací jazyk.

Další požadavky:
- střední vzdělání ukončené maturitní zkouškou,
- znalost cizího jazyka výhodou,
- samostatnost, psychická odolnost, odpovědnost a smysl pro pečlivost a pořádek,
- schopnost týmové spolupráce,
- velmi dobré komunikační a prezentační dovednosti,
- příjemné a profesionální vystupování, umění jednat s lidmi – rychle reagovat, umět řešit problémy,
- vlastní iniciativa a ochota se dále vzdělávat,
- časová flexibilita
- spolehlivost, odpovědnost, loajalita, schopnost plánování a analytického myšlení,
- iniciativní a inovativní přístup k plnění pracovních povinností,
- znalost práce na PC na uživatelské úrovni (Word, Excel, internet),
- znalost grafických programů výhodou,
- znalost místního prostředí – orientace ve městě i regionu, přehled turistických cílů v místě a v nejbližším okolí, orientace v aktuálním dění ve městě,
- zkušenosti s prodejním provozem výhodou,
- řidičské oprávnění skupiny B.

Náplň práce:
- zajišťování provozu informačního centra, zajišťování agendy spojené s cestovním ruchem, poskytování informačního servisu, prodej propagačních materiálů,
- pořádání a plánování a zajišťování kulturních akcí a akcí zaměřených na cestovní ruch včetně reklamy,
- každodenní komunikace s návštěvníky informačního centra (MIC),
- poskytování informací o zajímavostech a pamětihodnostech města i regionu,
- zajištění maloobchodního prodeje a pokladních služeb, zprostředkování prodeje suvenýrů, vstupenek, provoz sítě Ticketportal,
- hmotná odpovědnost za skladové zásoby, pokladnu, příjem a výdej finančních prostředků v hotovosti,
- aktualizace informací na internetových portálech a v databázích,
- prezentace v cestovním ruchu, účast na veletrzích a výstavách,
- spolupráce s dalšími subjekty cestovního ruchu ve městě a okolí,
- podílení se na propagaci města, přípravě informačních materiálů a propagačních předmětů,
- **další činnosti dle požadavků stanovených v Organizačním řádu Městského úřadu Hluk a dle pracovní náplně.**

Požadované doklady:

a) přihláška k výběrovému řízení, která obsahuje (ke stažení na webových stránkách města Hluk):
- jméno, příjmení a titul uchazeče, datum a místo narození uchazeče,
- státní příslušnost a místo trvalého pobytu uchazeče,
- číslo OP nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana,
- datum a podpis uchazeče,

b) motivační dopis,

c) životopis s údaji o dosavadních zaměstnáních, odborných znalostech a dovednostech,

d) úředně ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání,

e) výpis z evidence rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce; u cizích státních příslušníků též obdobný doklad osvědčující bezúhonnost vydaný domovským státem; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením,

f) **k přihlášce uchazeč připojí rovněž prohlášení uchazeče o pracovní místo v následujícím znění:**

„Poskytnutím svých osobních údajů v rozsahu podkladů pro přihlášku do výběrového řízení dávám ve smyslu zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů souhlas k jejich zpracování."
Jméno, příjmení, datum narození a vlastnoruční podpis.

Další ustanovení:
- pracovní poměr se sjednává **na dobu určitou 2 let s možností prodloužení na dobu neurčitou,**
- nástup do pracovního poměru je možný po ukončení výběrového řízení (případně dle dohody),
- platová třída: **8,** stupeň dle délky uznané praxe v souladu s nařízením vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů,
- místo výkonu práce: pracoviště Městského informačního centra Hluk a město Hluk

Upozornění: poskytnuté doklady a podklady je nutno si osobně vyzvednout do deseti dnů po ukončení výběrového řízení. Po uplynutí této lhůty budou nevyzvednuté doklady a podklady skartovány.

Písemnou přihlášku a výše uvedené dokumenty lze doručit poštou nebo podat osobně na podatelnu Městského úřadu Hluk **do 4. 1. 2021 do 16.00 hod.** (tímto termínem je stanoveno datum doručení přihlášky včetně požadovaných dokumentů, nikoliv datum jejich odeslání) na adresu:
Městský úřad Hluk, Hřbitovní č. 140, 687 25 Hluk.

Zalepenou obálku označte **VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ „Ref. IC" – NEOTVÍRAT** s uvedením adresy podavatele. Přihlášky doručené po tomto datu nebudou do výběrového řízení zařazeny.

Předpokládaný termín výběrového řízení: **11. 1. 2021.**

Termín a časový harmonogram výběrového řízení budou zaslány uchazečům elektronicky v pozvánce na jimi uvedenou e-mailovou adresu.

Vyhlašovatel si vyhrazuje právo pracovní místo neobsadit, případně zrušit výběrové řízení kdykoliv v jeho průběhu bez udání důvodu.

Kontakt pro uchazeče:
Ing. Martina Zdráhalová, tajemnice městského úřadu
tel. 572 111 304, 723 162 939
e-mail: tajemnik@mestohluk.cz

V Hluku 6. 11. 2020

Ing. Martina Zdráhalová v. r.
tajemnice

30. 4. 2021 - sportovní hala Hluk u UH

Márnice v čase

Loutkové divadlo Emil

